

NGU-rapport 89.053

**Nye beryllium-mineraliseringer i
Bordvedåga-Tverrbekkfjell-området,
Høgtuva-vinduet.**

DEL I

Rapport nr.	89.053	ISSN 0800-3416	xÅpen/Førtrolig til Åpen
Tittel: Nye beryllium-mineraliseringer i Bordvedåga-Tverrbekkfjell-området, Høgtuva-vinduet.			
Forfatter: Rune Wilberg Leif Furuhaug		Oppdragsgiver: NGU	
Fylke: Nordland		Kommune: Rana	
Kartbladnavn (M. 1:250 000) Mo i Rana		Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000) 1927 I, Mo i Rana	
Forekomstens navn og koordinater: Bordvedåga, 44975 736575		Sidetall: 26	Pris: Kr. 950,-
		Kartbilag: 33	
Feltarbeid utført: 1988	Rapportdato: 19.5.89	Prosjektnr.: 22.2441.00	Seksjonssjef: <i>J. Lindaker</i>
Sammendrag:			
<p>Feltsesongen 1988 ble det funnet flere nye Be-mineraliseringer, spesielt på Tverrbekkfjellet. Det er utført geologisk kartlegging, beryllometer- og scintillometer-målinger over mineraliseringene. Dette omtales i denne rapporten.</p> <p>Stikningsnettet som dekker den mineraliserte gneisen (MG) fra Trolldalsaksla til Tverrbekkfjellet er beryllometermålt uten funn av usynlige Be-mineraliseringer. De mineraliseringer som er funnet denne feltsesongen fører enten Be-rhönnitt, beryll eller danalitt og er funnet ved geologisk undersøkelse. De fleste befinner seg på Tverrbekkfjellet i eller i nærheten av MG. Mineraliseringene antas å være konkordant med foliasjonen. De kan være utholdende men er oftest lavgehaltige - på Tverrbekkfjellet i størrelsesorden 100-300 ppm Be. I de fem borhull som er boret gjennom flere av Tverrbekkfjell-mineraliseringene er rikeste parti 500 ppm Be over 0.75 m. Dette gjelder for mineraliseringer som fører Be-rhönnitt, fenakitt og gadolinit. Når det gjelder beryll-førende, og ofte flusspatrike mineraliseringer med mindre mengder fenakitt er disse lokalt rike med innhold på opptil 6 % Be. Denne mineraliseringstypen opptrer enten som utholdende, men tynne lag i foliasjonen eller som helt lokale disseminasjoner og årer. De kan imidlertid være bundet tilgneishorisonter som har strøk lengde på opptil 600 m. Ingen av de undersøkte mineraliseringene på Tverrbekkfjellet er store nok eller har høyt nok Be-innhold til å være økonomisk interessante.</p>			
Emneord	Malmgeologi	Beryllium	Uran
Beryll	Kjemisk analyse	Granitt	
Mineralogi	Mikrosondeundersøkelse	Fagrappo	

INNHOLD

DEL I:

Bakgrunn

Utførte arbeider

- Geologisk kartlegging
- Beryllometermåling
- Radiometrisk måling

Resultater

- Tverrbekkfjellet
- Andre områder
- Mineralogi

Oppsummering

Referanser

BILAG

1: Prøveliste med Be-analyser

TEGNINGER

89.053-01:	Geologisk kart	Tverrbekkfjellet-Bordvedåga-Trolldalsaksla			
89.053-02:	Beryllometerkart	"	"	"	
89.053-03:	Radiometrisk kart	"	"	"	
89.053-04:	Oversikt over mineraliseringer i Lia				
89.053-05:	Geologisk og radiometrisk kart, Tverrbekkfjellet I				
89.053-06:	"	"	"	"	II
89.053-07:	"	"	"	"	III
89.053-08:	"	"	"	"	IV
89.053-09:	"	"	"	"	V
89.053-10:	"	"	"	"	VI

89.053-11:	Geologisk og radiometrisk kart, Tverrbekkfjellet VIIa				
89.053-12:	"	"	"	"	VIIc
89.053-13:	"	"	"	"	VIII
89.053-14:	"	"	"	område S	
89.053-15:	"	"	"	"	T
89.053-16:	"	"	"	"	U
89.053-17:	"	"	"	"	V
89.053-18:	"	"	"	"	W

DEL III:

TEGNINGER forts.

89.053-19:	Beryllometermålinger, Tverrbekkfjellet I				
89.053-20:	"	"	"	"	II
89.053-21:	"	"	"	"	III
89.053-22:	"	"	"	"	IV
89.053-23:	"	"	"	"	V
89.053-24:	"	"	"	"	VI
89.053-25:	"	"	"	"	VIIa
89.053-26:	"	"	"	"	VIIb
89.053-27:	"	"	"	"	VIIc
89.053-28:	"	"	"	"	VIII
89.053-29:	"	område S			
89.053-30:	"	"	"	T	
89.053-31:	"	"	"	U	
89.053-32:	"	"	"	V	
89.053-33:	"	"	"	W	

BAKGRUNN

Etter at det i 1986 ble funnet beryllium-mineraliseringer i hengen til den mineraliserte gneisen (MG) er det søkt etter spormineralet Be-rhönitt i Lia og beryllometermålinger er foretatt (Wilberg 1987a). Dette mineralet som til nå er kalt "høgtuvaitt" er etter all sannsynlighet et medlem av aenigmatittgruppen. Kjemisk ligner det mest på rhönitt, med unntak av beryllium-innholdet på ca. 2.5 % BeO. Det benevnes derfor Be-rhönitt i det etterfølgende.

Foran 1988-sesongen ble det antatt at det var gode muligheter for funn av tilsvarende mineraliseringer innen den mineraliserte gneisen både nordvest og sørøst for Bordvedåga-forekomsten. Søking etter Be-rhönitt fortsatte og flere nye mineraliseringer ble funnet, spesielt på Tverrbekkfjellet (fig. 1).

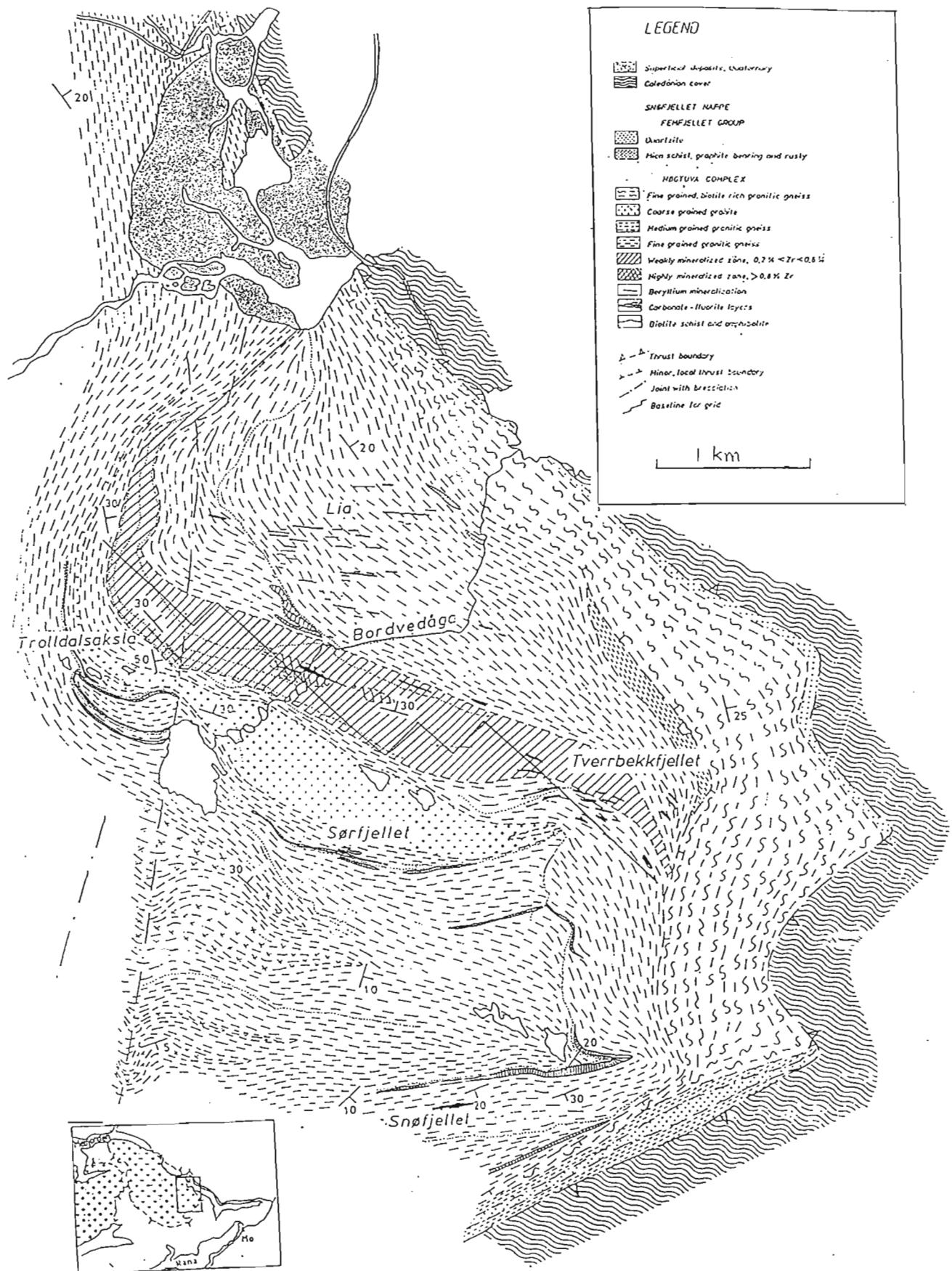

Fig. 1. Geologisk kart over den østlige delen av Høgtuva-vinduet.

UTFØRTE ARBEIDER

Geologisk kartlegging

Da Be-mineraliseringer ble funnet på Tverrbekkfjellet ble basislinjen på stikningsnettet forlenget sørøstover fra 4000 N til 2500 N og tverrprofiler ble stukket for hver 100-meter. Geologisk kartlegging ble foretatt i denne delen av stikningsnettet og føyd til det foreliggende geologiske kartet (tegning 1). Geologisk kartlegging av MG fra 4000N til 6500N er gjort av Lindahl i 1983 (Lindahl & Furuhaug 1987) og Wilberg i 1986 og 1987 (Wilberg 1987b). Kartleggbare geologiske trekk i den sørøstlige delen er biotittitt, grense til amazonittpegmatittførende del av gneisen, grense mellom MG og underliggende grovkornige lite folierte gneis, og lokal skyvessone inne i grunnfjells vinduet.

Be-mineraliseringer på Tverrbekkfjellet (kalt Tverrbekkfjellet I til VIII) og i andre områder i hengen av MG (kalt område S, T, U, V og W) er påført det geologiske kartet (tegning 1). Over mineraliseringene er det laget detaljerte stikningsnett med profiler for hver 10-meter. I disse delområdene er det detaljkartlagt i målestokk 1:200 (tegning 5-18).

Beryllometermåling

For å fange opp eventuelle usynlige Be-mineraliseringer (uten Be-rhönitt, beryll eller helvin-gruppen) av noen størrelse ble hele stikningsnettet over MG, fra 2500 N til 6500 N, dekket med beryllometermålinger. Det ble målt for hvert 100-meters profil med 10 m mellom hvert målepunkt. Resultatene er framstilt i tegning 2 der bare de måleverdier som ligger over 173 imp./min. (ca. 50 ppm Be) er påført.

Målingene viser at det er spredte enkelpunkter med oppimot 100 ppm Be. Rundt forhøyede målepunkt ble det målt tettere enn for hver 10-meter. Det ble bare funnet en Be-mineralisering (4500N, 5020Ø) med disse omfattende målingene. Den inneholdt Be-rhönitt, hadde gehalt på 250-300 ppm Be og utgående var bare noen få kvadratmeter.

I de detaljerte delstikningsnettene over mineraliseringer ble det beryllometermålt i hvert 10-meter profil med måleavstand på 1-5 m. Resultatene er framstilt i tegning 19-33.

Radiometriske målinger

Det ble foretatt systematiske scintillometermålinger for hvert 100-meter profil i den nye delen av stikningsnettet fra 4000N til 2500N. Resultatene er framstilt i tegning 3 og viser at den radioaktive mineraliserte gneisen fortsetter sørøstover fra det som tidligere var målt til ca. 3000N.

Scintillometermålinger er også foretatt i profiler over Be-mineraliseringene og resultatene påført de geologiske kartene (tegning 5-18).

RESULTATER

Tverrbekkfjellet

Tverrbekkfjellet I:

Tre parallelle, små Be-rhönitt-fenakitt-mineraliseringer opptrer innenfor et lite område i den sørligste delen av stikningsnettet, utenfor MG (tegning 5 og 19). Scintillometermålingene viser noe forhøyet stråling i hengen til mineraliseringene. Mineraliseringene er lavgehaltige - høyeste beryllometermåling er 346 imp./min. som tilsvarer ca. 100 ppm Be.

Tverrbekkfjellet II:

7 smale Be-rhönittførende bånd opptrer innenfor dette området (tegning 6 og 20). De har lave Be-innhold (98 ppm Be i prøve Be 8891). Beryllometermålingene har målepunkter for hver femte meter. Punktvstanden i profilene kunne vært mindre.

Området ligger utenfor MG (tegning 1) og strålingsnivået er derfor lavt. Det er heller ikke lokal anrikning av radioaktive elementer assosiert med mineraliseringene.

Tverrbekkfjellet III:

Mineraliseringen har utgående over ca. 30 meters lengde og opptil 4 m bredde (tegning 7). Beryllometermålingen som burde vært noe mer detaljert

gir ca. 300 ppm Be som maksimumsverdi. Strålingsnivået er lavt, med en svak anomali i hengen.

Tverrbekkfjellet IV og V:

Tverrbekkfjellet IV og V er sammenhengende og dekker et område på ca. 300 x 100 m. Be-rhönitt opptrer over store deler av dette arealet (tegning 8 og 9). Beryllometermålingene (tegning 22 og 23) og bergartsanalysene (Bilag 1) viser imidlertid at det er lave Be-innhold over det meste av området. Innen den sørlige delen (Tverrbekkfjellet IV) er Be-gehalten i alle mineraliseringer på under ca. 300 ppm. I den nordlige delen er det noen spredte punktmålinger over 3000 imp./min. (over ca. 0.1 % Be), og høyeste analyseverdi er 1.5 % Be (prøve Be 8883).

To diamantborhull (Bh. 104 og 105, Wilberg 1989a) er boret for å undersøke disse mineraliseringene mot dypet. De mineraliserte nivåene i borhullene er spredt over 40-50 meters lengde og gehaltene samsvarer med det som ble funnet i dagen, rundt 100-300 ppm Be. Høyeste analyse er 500 ppm Be over 0.75 m. Be-rhönitt finnes i flere nivåer i borhullene.

Be-mineraler som opptrer er først og fremst assosiasjonen Be-rhönitt og fenakitt, der Be-rhönitt dominerer. I to parallelle soner ved 3275N, 5636Ø og 5642Ø opptrer danalitt sammen med fenakitt. Bergartsanalyse fra disse mineraliseringene gir 315 og 275 ppm Be. Ved 3020N, 5818Ø er beryll og fenakitt anriket i et smalt bånd. Gadolinitt opptrer sammen med både Be-rhönitt, fenakitt, danalitt og beryll. Be-rhönitt og danalitt fra Tverrbekkfjellet V er analysert kvantitativt (Wilberg 1989b). Mineralogien omtales nærmere i neste kapittel.

Strålingsnivået er relativt høyt i området (Tegning 8 og 9). Anomalt høye områder er stedvis assosiert med Be-mineralisering, men ligger stedvis i omkringliggende gneis. Gneisens strøk og fall i området er 330°/20°.

Tverrbekkfjellet VI:

Flere små og lavgeholtige (100-200 ppm Be) Be-mineraliseringer med Be-rhönitt, fenakitt og sannsynligvis gadolinitt opptrer innenfor området. De ligger i MG og strålingsnivået er høyt både i mineraliseringene og sidebergarten. Gneisen inneholder mye zirkon og områdene med høy stråling.

Borhull 105 er påsatt ca. 25 m fra den vestligste mineraliseringen og det er sannsynligvis denne som skjæres mellom 5.75 og 6.50 m med gehalt 123 ppm Be.

Tverrbekkfjellet VII:

To mineraliseringstyper forekommer på flere nivåer over en strøk lengde på 400 m: 1) beryll, fenakitt, gadolinitt og 2) Be-rhönitt, fenakitt, gadolinitt og et uidentifisert Be-mineral (?).

Type 2) finnes i den vestligste delen av området (tegning 11). Gehalten er lav, opptil 442 ppm Be i prøve Be 8879. Mineraliseringen fra 3410N, 5430Ø fortsetter ut av kartet ca. 80 m mot øst.

Type 1) er mer utbredt over hele området (Tegning 11 og 12). Grønn til gulgrønn beryll opptrer disseminert i gneisen og er ofte konsentrert i cm-mektige bånd (både konkordant og diskordant med foliasjonen). Enkelte steder finnes euhedral beryll i semikonkordante kvartsårer.

Både mineralogisk og teksturelt ligner denne mineraliseringen på Snøfjellet-mineraliseringen (Wilberg 1989c). Det mest spesielle for disse er at beryll dominerer som Be-mineral. Fenakitt finnes bare som rester i beryll-korn. Fenakitt opptrer aldri i kontakt med kvarts eller feltspat, men er alltid omgitt av beryll. Beryll synes å være dannet fra fenakitt ved tilførsel av silisium og aluminium.

De beslektede fysisk-kjemiske forhold har ført til det karakteristiske forholdet mellom fenakitt og beryll i de to mineraliseringene. I de andre beryll-førende mineraliseringene i Høgtuva-vinduet har forholdene vært anderledes. I områdene S, T og U (se seinere) opptrer både fenakitt og beryll som enkeltkorn i kvarts og feltspat, mens på Sørkjellet (UTM 5005 6450) opptrer beryll som eneste Be-mineral (Wilberg 1987a). I den mer vanlige mineraliseringstypen som fører Be-rhönitt er det aldri observert beryll.

Be-innholdet i beryllbånd fra Tverrbekkfjellet VII er analysert til opptil 3.2 % Be (prøve Be 8875), men slike anrikninger er svært lokale (Tegning 25, 26 og 27). Beryllometermålingene viser at den 200 m lange gneis-

horisonten som lokalt fører beryll og fenakitt fra 3370N, 5650Ø og vestover inneholder 100-200 ppm Be over 8-10 m bredde. Denne horisonten ligger i hengen til en noen meter mektig biotitttitt som stedvis har forgreininger inn i gneisen, ofte bestående av amfibol ± granat. Disse er diskordant med foliasjonen i gneisen. Denne mektige biotittitten har steilere fall enn foliasjonen og påtreffes ikke i borhullene 106 og 107 som er boret i dette området (Wilberg 1989a). Det er biotittitthorisonter på flere nivåer.

I den nevnte mineraliserte kontaktsonen fra 3370N, 5650Ø og vestover er gneisen omdannet rundt diabasgangen (biotittitten) og 10-15 m utover. Den er lite foliert, massiv og inneholder mer hornblende enn biotitt.

Området ligger utenfor MG og har lavt strålingsnivå uten radiometriske anomalier assosiert med Be-mineraliseringene.

To borhull er boret gjennom mineraliseringene, men bare lavgehaltige anrikninger ble påtruffet (Wilberg 1989a).

Tverrbekkfjellet VIII:

Flere små og lavgehaltige (opptil 362 ppm Be i prøve Be 8878) mineraliseringer (Be-rhönitt, fenakitt, gadolinit) opptrer innenfor området som ligger i utkanten av MG. Forhøyet radioaktiv stråling er assosiert med de vestligste mineraliseringene. Den østligste mineraliseringen fortsetter noen meter utenfor kartet (Tegning 13 og 28).

Andre områder

Område S, T og U:

Over en lengde på ca. 600 m umiddelbart over en biotitttitt i hengen til MG opptrer begge mineraliseringstyper som ble nevnt under Tverrbekkfjellet VII. Nærmest biotittitten opptrer Be-rhönitt-fenakitt-gadolinit-mineralisering mer eller mindre sammenhengende. Over dette nivået er det to nærliggende nivåer med beryll-fenakitt-gadolinit-mineralisering som antas å være sammenhengende under overdekket over hele strøklengden på 600 m.

Mineraliseringene er relativt tynne (noen dm) lag i foliasjonen. Den beryllførende typen er ofte meget rik, opptil 6.05 % Be i prøve Be 8870.

Det intime forholdet mellom fenakitt og beryll, som ble beskrevet fra Tverrbekkfjellet, opptrer ikke her. Fenakitt og beryll finnes som anhedrale enkeltkorn i kvarts, feltspat eller flusspat. Flusspat-innholdet er stedvis meget høyt og også endel kalkspat er tilstede.

Kornstørrelsen varierer endel. Ofte sees 5-6 mm store beryllpoikiloblaster, mens det i andre områder er mindre enn 0.1 mm store beryll og fenakittkorn pepret i kvarts og feltspat.

Endel pegmatittlinser fører også beryll (Tegning 14, 15 og 16). Beryll-krystaller finnes også i seine udeformerte kvartsårer enkelte steder (4482.5N, 5411Ø). Farven på beryll er oftest grønn, men de nevnte årene har gul beryll. Mikrosondeanalyse (tabell 2, neste kapittel) av grønn beryll fra gneisen (analyse nr. 8863-20) og gul beryll fra kvartsåre (analyse nr. 8863-18 og 19) gir bare små forskjeller i kjemi. I prøve Be 8861 er beryll i pegmatitt og nærliggende gneis turkis og ligner aquamarin. Den utmerker seg med høyt jern-innhold (analyse nr. 8861-25 i tabell 2).

Radioaktive mineraler er stedvis koncentrert i mineraliseringene og gir høyt strålingsnivå, mens andre deler av mineraliseringene ikke har høyere stråling enn sidesteinen.

Område V:

Tegning 17 og 32 omfatter to mineraliseringer nær Bordvedåga. De er begge små med Be-innhold på 0.2 - 0.3 % Be. Den ene er en 2 m lang og noen cm mektig, konkordant beryllåre. Den andre er Be-rhönitt-fenakitt-førende.

Område W:

Be-rhönitt og fenakitt er anriket i usammenhengende mineraliseringer over et areal på 60 x 20 m (Tegning 18) NØ for Trolldalsaksla. Be-innholdet er mindre enn 0.2 % (Tegning 33). Hele området har lavt strålingsnivå. Noen meter under mineraliseringene opptrer en dm-mektig flusspatrik gneis.

Be-mineraliseringer som ikke er oppmålt med beryllometer

I tillegg til de beryllometermålte mineraliseringene er det på Tverrbekkfjellet noen Be-rhönitt-fenakitt-mineraliseringer som ikke er nærmere undersøkt: 1) 3165N, 5525Ø, 2) fra 3400N, 5750Ø til 3425N, 5725Ø og 3) 200 lang og dm-mektig mineralisering langs hengen til en biotittitt gjennom 3400N, 5600Ø.

Nyfunn av beryll-pegmatitter er også gjort ved Mølnhusmoen (UTM 514 665) i en liten pegmatittlinse og i Leirdalen (UTM 411 708) i en udeformert 5-10 cm mektig pegmatittgang hvor det også ble funnet branneritt.

Mineralogi

Det er hovedsaklig de samme mineralene som opptrer i Tverrbekkfjell-mineraliseringene som i Bordvedåga-forekomsten, og en del av mineralene fra Tverrbekkfjellet er analysert kvantitativt i forbindelse med de mineralogiske studiene av Bordvedåga-forekomsten (Wilberg 1989b). Her skal bare taes med noen eksempler og mineraler som ikke er omtalt fra Bordvedåga-forekomsten, dokumentert med bilder og summarisk beskrivelse.

Uidentifisert Be (?) - mineral:

I prøve Be 8872 fra Tverrbekkfjellet VII (3474N, 5679Ø) fra kontakten mellom amfibolittlinse og granittisk gneis opptrer beryll i gneisen og sannsynligvis et berylliummineral som ikke er identifisert. Mineralet har sterke gul egenfarve, er anisotrop, og finnes som spredte, oftest euhedrale, firkantede krystaller som ofte er oppsprukket (Fig. 2). I backscatter er det betydelig mørkere (dvs. lettere) enn kvarts og feltspat. Det mest sannsynlige lettelementet som inngår er beryllium. Kvantitativ mikrosondeanalyse av tre korn er gitt i tabell 1.

Prøvenr.	8872-22	8872-23	8872-24
SiO ₂	9.19	8.22	3.92
Fe ₂ O ₃	14.79	21.76	28.19
Na ₂ O	0.55	0.06	0.08
Al ₂ O ₃	20.74	25.38	20.77
CaO	0.82	0.17	0.10
MgO	0.72	0.70	0.96
ZnO	0.07	0.06	0.07
MnO	0	0.08	0
S	1.41	1.40	1.55
Sum	48.29	57.83	55.64

Tabell 1. Mikrosondeanalyse av uidentifisert Be (?) - mineral.

De fire første sifre i prøvenr. refererer seg til slipnr.,
og de to siste sifre til analysenr.

0 betyr mindre enn 100 ppm.

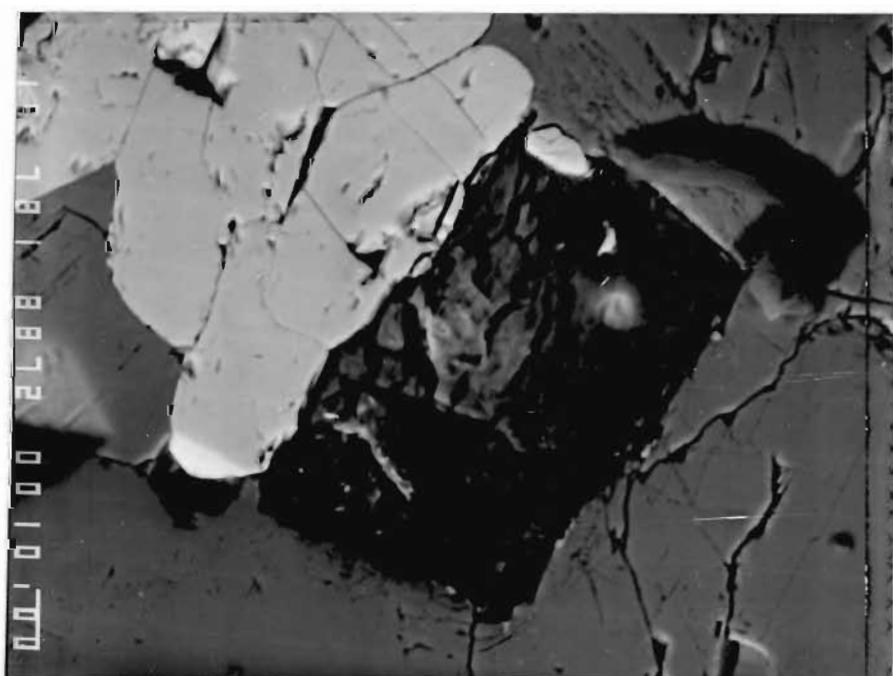

Fig. 2. Back-scatterbilde av uidentifisert Be (?)-mineral (mørke grått), kvarts (grått) og titanitt (lyse grått). Skalastreken er 10 µm.

Mineralet består hovedsaklig av Fe, Al og Si. I tillegg til de analyserte elementene, som gir en oksydsum på ca. 50 %, inngår S, Cl og P. Innholdet av disse anslås fra EDS-spekteret til ca. 1.5 % S, 1 % Cl og 0.8-1 % P (element). I analyse nr. 8872-22 inngår også i underkant av 1 % Ti. Be og H₂O er også sannsynlige komponenter. Innholdet av flyktige bestanddeler fører til at mineralet blir brent under elektronstrålen (sees som en lys flekk på fig. 2).

Beryll:

Det er foretatt mikrosondeanalyse av beryll fra Tverrbekkfjellet VIIc og fra områdene U og T (tabell 2). De er sammensetningsmessig relativt lik beryll fra Snøfjellet (Wilberg 1989c).

Prøvenr.	8863-18	8863-19	8863-20	8875-21	8861-25	8862-26	8866-27
SiO ₂	65.01	64.01	63.94	61.53	63.86	64.08	63.32
Fe ₂ O ₃	1.55	1.67	1.76	1.42	3.55	2.97	3.25
Na ₂ O	1.10	1.53	1.39	2.40	2.10	1.50	2.37
Al ₂ O ₃	15.74	15.58	15.73	14.18	13.44	13.46	13.47
CaO	0.01	0.01	0	0.02	0.03	0.01	0.01
MgO	0.89	1.07	0.98	2.28	1.76	1.67	1.86
Cs ₂ O	0.05	0.02	0	0	0.02	0	0
K ₂ O	0.01	0	0	0.03	0.18	0.11	0.06
Sum	84.35	83.89	83.80	81.86	83.94	83.80	84.34

Tabell 2. Mikrosondeanalyse av beryll fra Tverrbekkfjellet VIIc og område U og T.
De fire første sifre i prøvenr. refererer seg til slipnr. og de to siste sifre til analysenr.
0 betyr mindre enn 100 ppm.

Uidentifiserte LREE-faser, monazitt, allanitt og andre:

I prøve 8861 (4526.5N, 5399.5Ø) er det noen korn av et LREE-Ca-karbonat (?) (Fig. 3). Sammensetningen er gitt i tabell 3 (analyse nr. 8861-16). Dette er muligens parisitt eller synchisitt. Fig. 4 viser kainositt fra samme prøve.

I prøve 8860 (4523N, 5378Ø) er det analysert på et LREE-Ca-karbonat (?) som opptrer i kanten av allanitt (Fig. 5). Sammensetningen er gitt i tabell 3 (8860-9).

Allanitt er tidligere analysert fra Bordvedåga-forekomsten, mineraliseringer i Lia og aplitter, og det ble funnet store variasjoner i sammensetning (Wilberg 1989b). Dette bekreftes også fra mineraliseringene på Tverrbekkfjellet. I prøve 8862 (4495.5N, 5402Ø - fig. 6) har allanitt "normal" sammensetning (Fig. 7), mens i prøve 8866 (4325N, 5506Ø) er det Fe-fattig allanitt (fig. 8). Fig. 9 og 10 viser en Th-rik, REE-fattig allanitt med innesluttet thoritt.

Tabell 3 viser sammensetningen til forskjellige LREE-faser fra prøve 8881 (3275N, 5642Ø). Analyse nr. 8881-10, -11 og -12 er fra tre faser innen samme korn (Fig. 11). De har høye innhold av Th og Pb. I tabell 3 er også to analyser fra to andre faser i samme prøve (8881). To-faset pyroklor med påvokst rand av kloritt og LREE-fase ytterst (analyse nr. 8881-15) er sammenvokst med allanitt som er omgitt av LREE-fase (analyse nr. 8881-14) (Fig. 12). I kanten av pyroklorkornet er det et monazittkorn med sammensetning gitt i tabell 4.

Fig. 13 er også fra prøve nr. 8881 og viser sammenvoksning mellom gadolinitt, kainositt, thoritt, zirkon og fluoceritt. Fluoceritt herfra er analysert med mikrosonde (Wilberg 1989b).

Danalitt og Be-rhönitt fra Tverrbekkfjellet er også analysert med mikrosonde (Wilberg 1989b).

Prøvenr.	8860-9	8881-10	8881-11	8881-12	8881-14	8881-15	8861-16
Ce ₂ O ₃	10.71	9.65	23.08	15.62	25.20	30.78	33.31
La ₂ O ₃	15.87	3.43	8.90	5.43	10.74	12.08	12.08
Nd ₂ O ₃	15.84	4.62	7.80	5.29	9.55	9.92	10.19
Sm ₂ O ₃	1.63	1.63	1.81	1.10	1.94	1.72	1.72
Gd ₂ O ₃	1.60	2.08	2.48	1.45	2.75	2.88	2.58
Y ₂ O ₃	2.01	9.22	2.38	1.73	3.95	2.53	1.04
ThO ₂	0.11	8.34	7.60	12.85	7.71	0.08	0.96
UO ₂	0.36	1.86	0.29	0.55	0.72	0.34	0.07
PbO	0	7.02	3.20	6.44	0.55	3.43	0.15
CaO	7.85	1.56	6.53	3.38	2.57	3.25	8.58
Al ₂ O ₃	3.56	1.26	0.62	0.47	0.47	1.44	0.17
Fe ₂ O ₃	0.71	4.27	0.65	0.55	1.56	1.36	0.12
SiO ₂	4.21	15.02	8.68	6.00	8.25	2.88	1.15
Sum	64.46	69.96	74.02	60.86	75.96	72.69	72.12

Tabell 3. Mikrosondeanalyse av uidentifiserte LREE-faser. De fire første sifre i prøvenr. refererer seg til slipnr. og de to siste sifre til analysenr. 0 betyr mindre enn 100 ppm.

Prøvenr.	8881-13
Ce ₂ O ₃	28.38
La ₂ O ₃	26.77
Nd ₂ O ₃	3.46
Sm ₂ O ₃	0.57
Gd ₂ O ₃	2.33
Y ₂ O ₃	0.30
ThO ₂	6.01
UO ₂	0.53
P ₂ O ₅	26.14
CaO	2.03
Al ₂ O ₃	0
Fe ₂ O ₃	0.23
SiO ₂	1.38
Sum	98.13

Tabell 4. Mikrosondeanalyse av monazitt. 0 betyr mindre enn 100 ppm.

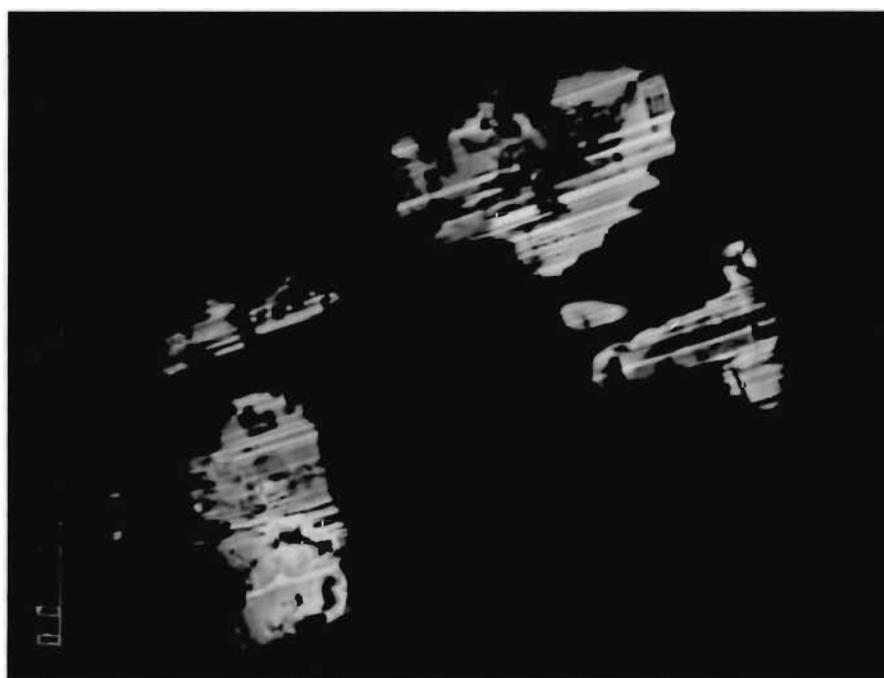

Fig. 3. Back-scatterbilde av et uidentifisert LREE-Ca-karbonat (?) fra prøve 8861 (område U). Skalastreken er 10 µm.

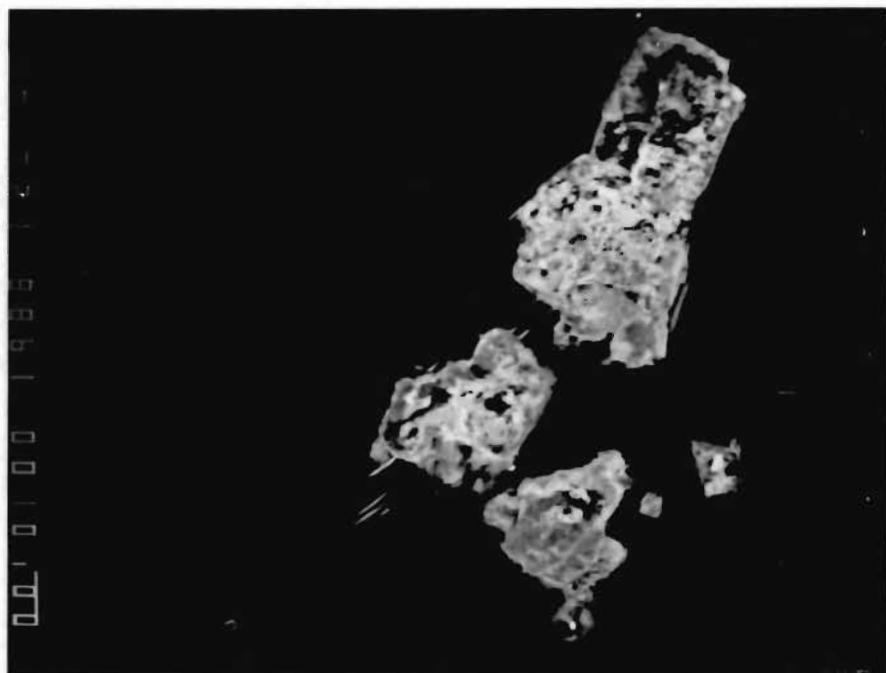

Fig. 4. Back-scatterbilde av kainositt fra prøve 8861. Skalastreken er 10 µm.

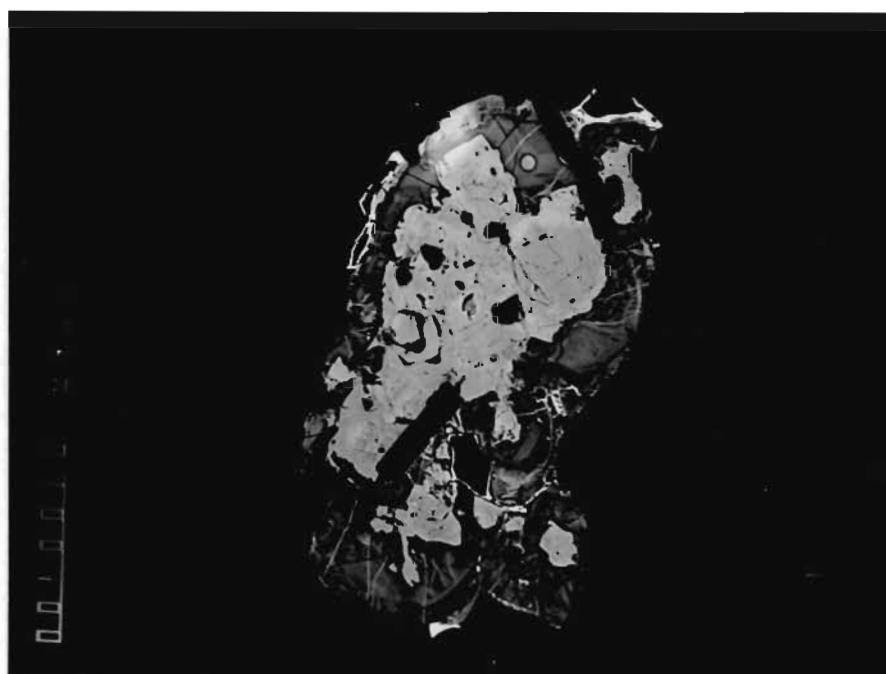

Fig. 5. Back-scatterbilde fra prøve 8860 (område U) av lys og mørk allanitt med et uidentifisert LREE-Ca-karbonat (?) langs kanten (den lyseste fasen). Skalastreken er 100 µm

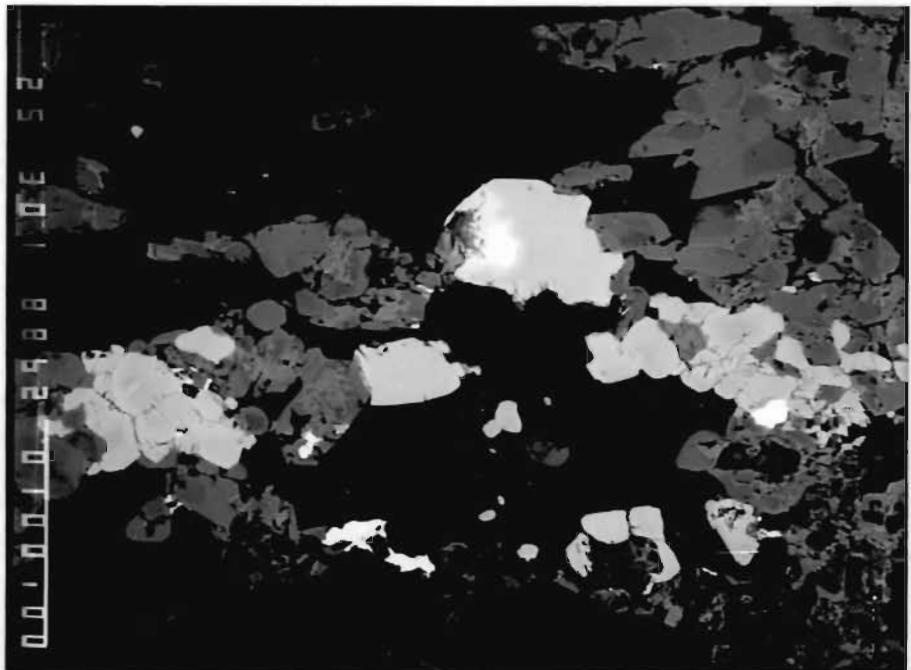

Fig. 6. Back-scatterbilde fra prøve 8862 (område U) av allanitt (to-faset mørke grått, det svarte er kvarts og felspat) og gadolinitt (lysere enn allanitt). De lyseste kornene er fluoceritt og thoritt (det ene lengst til høyre). Skalastreken er 100 µm.

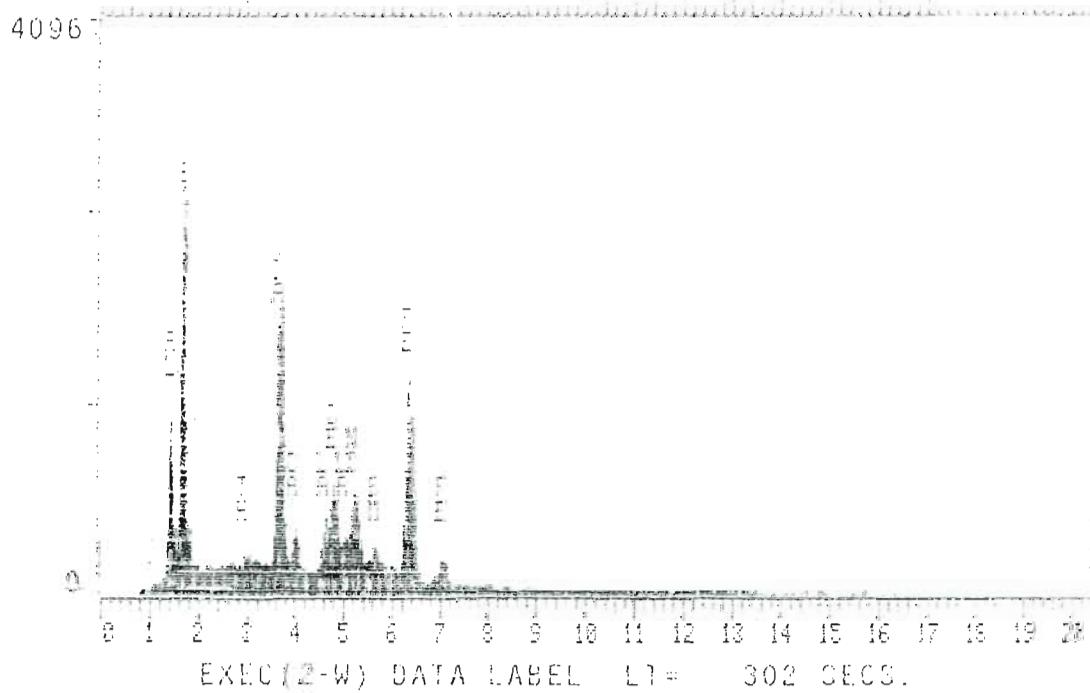

Fig. 7. EDS-spekter av allanitten fra fig. 6.

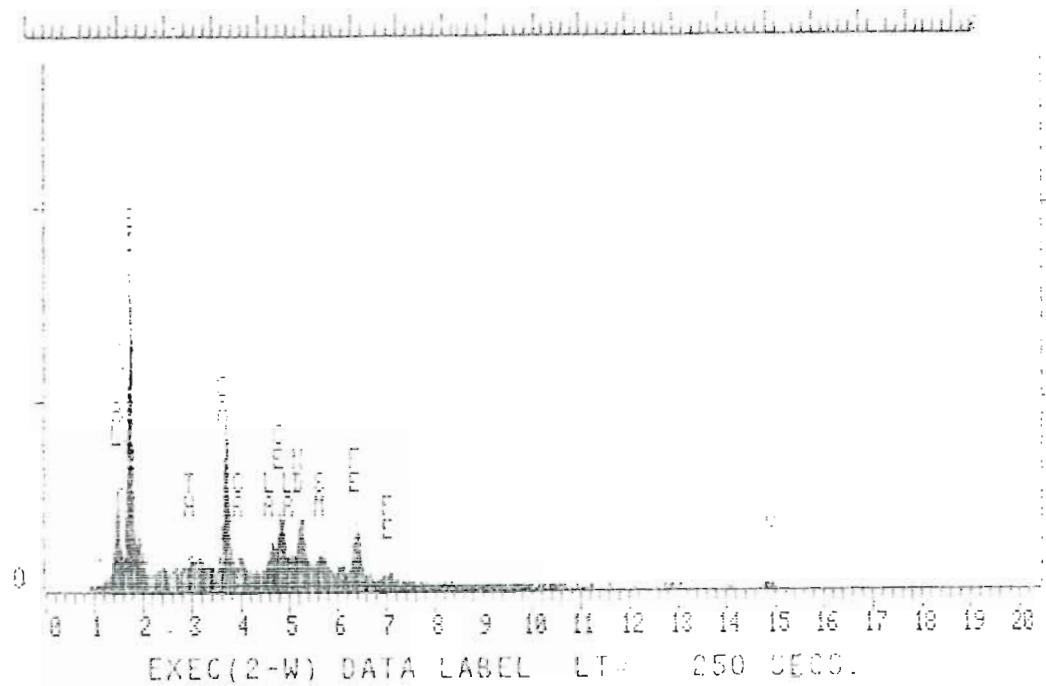

Fig. 8. EDS-spekter av allanitt fra prøve 8866 (område T).

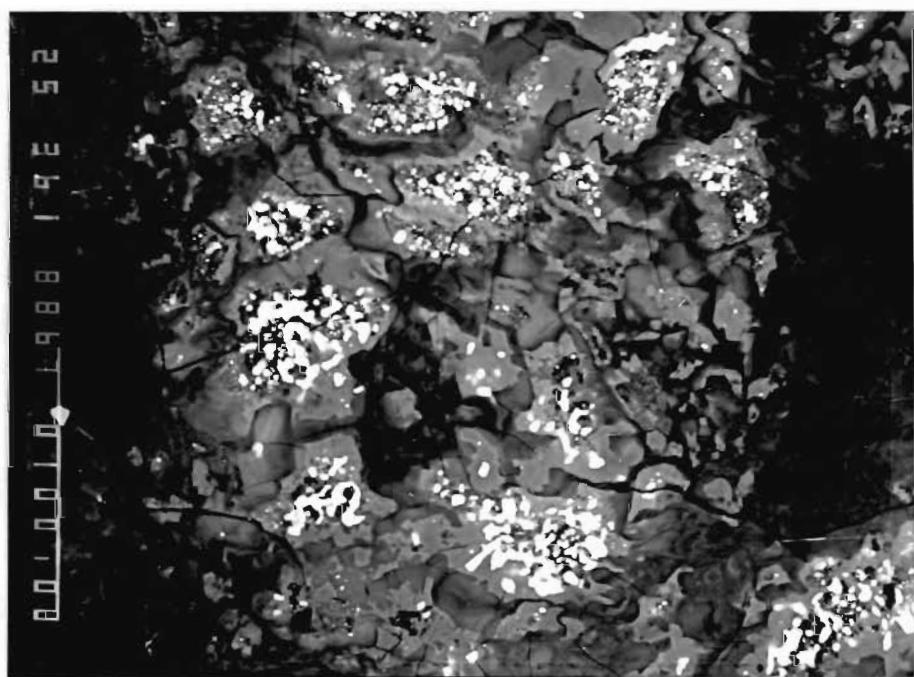

Fig. 9. Back-scatterbilde fra prøve 8874 (Tverrbekkfjellet VIIc) av to-faset allanitt (grå) med inneslutninger av thoritt (hvit).
Skalastreken er 100 μm

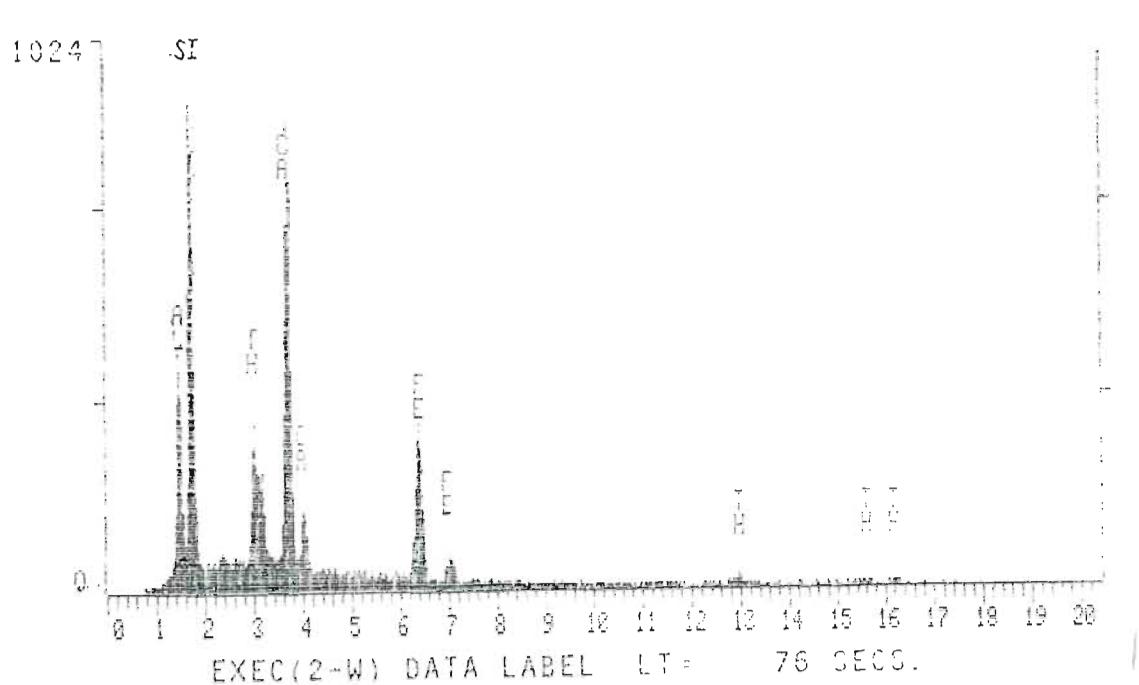

Fig. 10. EDS-spekter av allanitten fra fig. 9.

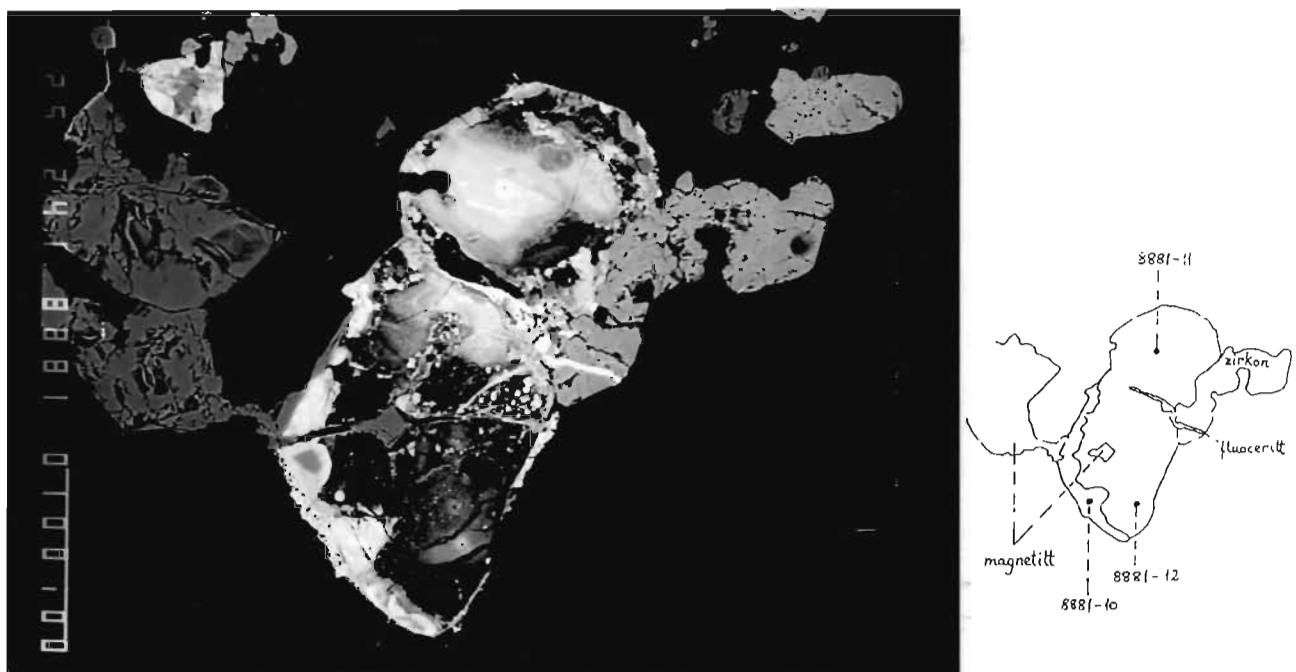

Fig. 11. Back-scatterbilde fra prøve 8881 (Tverrbekkfjellet V) av uidentifiserte LREE-faser, zirkon med fluocerittåre og magnetitt. Skalastreken er 100 µm.

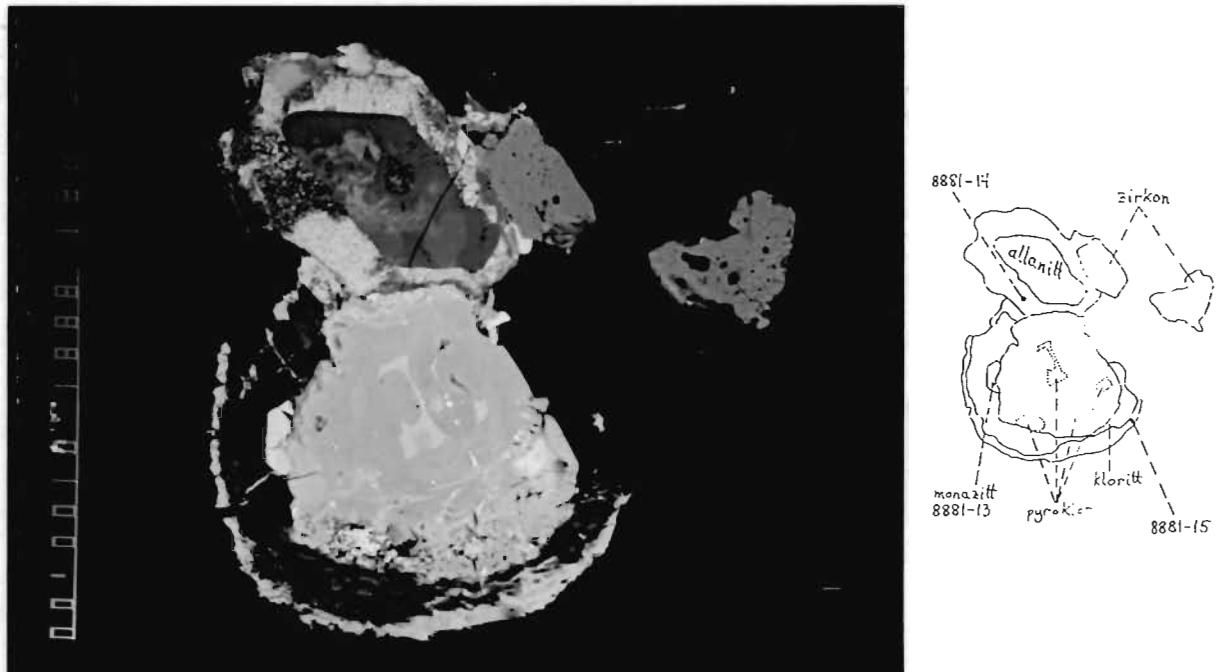

Fig. 12. Back-scatterbilde fra prøve 8881 av to-faset pyroklor med påvokst rand av kloritt og LREE-fase ytterst er sammenvokst med allanitt som er omgitt av LREE-fase. Et monazittkorn er sammenvokst med pyroklor. Skalastreken er 100 µm.

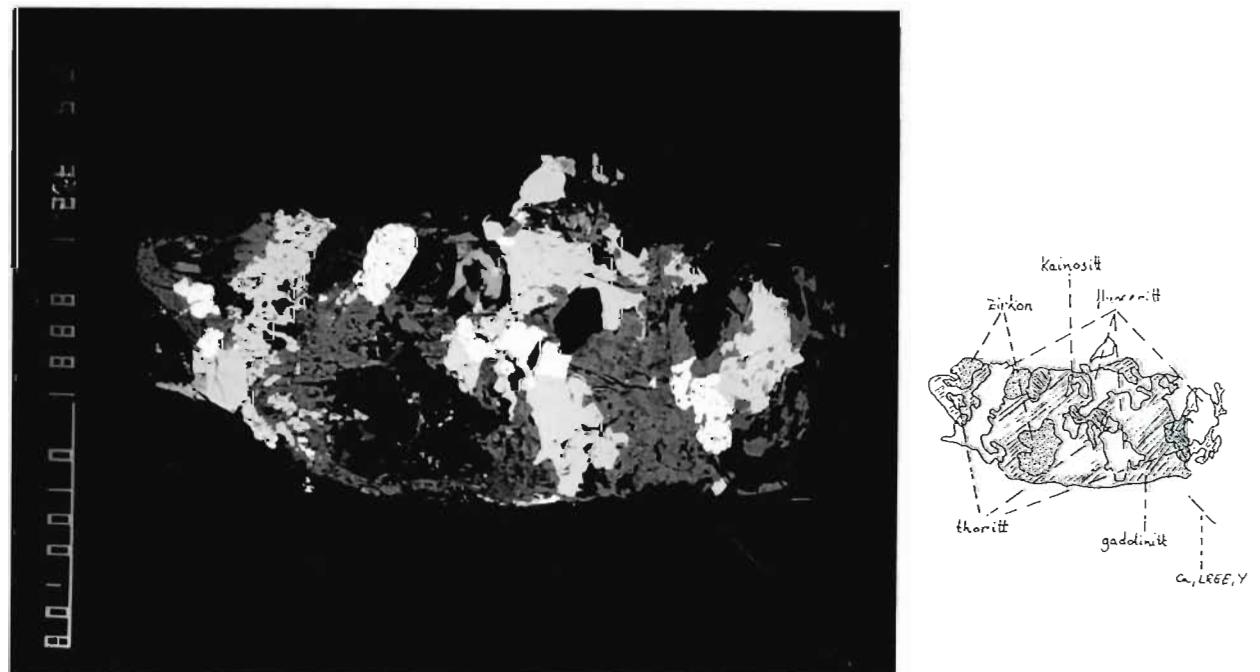

Fig. 13. Back-scatterbilde fra prøve 8881 som viser sammenvoksning av gadolinitt, kainositt, thoritt, zirkon og fluoceritt. Den lyse åra nede til høyre består av Ca, LREE og noe Y. Skalastreken er 100 µm.

OPPSUMMERING

Hele stikningsnettet som dekker den mineraliserte gneisen (MG) er målt med beryllometer uten funn av usynlige Be-mineraliseringer. De mineraliseringer som er funnet denne feltsesongen fører enten Be-rhönnitt, beryll eller danalitt og er funnet ved geologisk undersøkelse. De fleste befinner seg på Tverrbekkfjellet i eller i nærheten av MG.

Mineraliseringene antas å være konkordant med foliasjonen. De kan være utholdende men er oftest lavgehaltige - på Tverrbekkfjellet i størrelsesorden 100-300 ppm Be. I de fem borhull som er boret gjennom flere av Tverrbekkfjell-mineraliseringene er rikeste parti 500 ppm Be over 0.75 m. Dette gjelder for mineraliseringer som fører Be-rhönnitt, fenakitt og gadolinit.

Når det gjelder beryll-førende, og ofte flusspatrike mineraliseringer med mindre mengder fenakitt er disse lokalt rike med innhold på opptil 6 % Be. Denne mineraliseringstypen opptrer enten som utholdende, men tynne lag i foliasjonen eller som helt lokale disseminasjoner og årer. De kan imidlertid være bundet til gneishorisonter som har strøk lengde på opptil 600 m. Ingen av mineraliseringene på Tverrbekkfjellet er store nok eller har høyt nok Be-innhold til å være økonomisk interessante. Området har imidlertid en stor mengde mineraliseringer med høye Be-innhold i forhold til jordskorpas Clark-verdi.

REFERANSER

Lindahl, I. & Furuhaug, L. 1987: Geologisk, geokjemisk og radiometrisk kartlegging av mineralisert gneis ved Bordvedåga, Høgtuva-vinduet. NGU-rapport nr. 87.029.

Wilberg, R. 1987a: Beryllium-mineraliseringer i Bordvedåga-området, Høgtuva-vinduet. NGU-rapport nr. 87.171.

Wilberg, R. 1987b: Resultater fra oppboring av Bordvedåga beryllium-forekomst i 1987. Høgtuva-vinduet, Nordland. NGU-rapport nr. 87.172.

Wilberg, R. 1989a: Resultater fra diamantboring i Bordvedåga-Tverrbekkfjell-området i 1988. NGU-rapport nr. 89.091.

Wilberg, R. 1989b: Økonomisk mineralogi i Bordvedåga beryllium-forekomst. Rana, Nordland. NGU-rapport nr. 89.083.

Wilberg, R. 1989c: Snøfjellet beryllium-mineralisering, Høgtuva-vinduet. NGU-rapport nr. 89.070.

Bilag 1**Prøveliste med Be-analyser**

Beryllium er analysert ved NGU med atomabsorpsjon etter oppslutning med flussyre.

Prøvenr.	Koordinater	Omr.	ppm Be	Magroskopiske karakteristika
Be 8860	4523N-5378Ø	U	3010	Høgtuvaitt, noe CaF ₂
Be 8861	4526.5N-5399.5Ø	U	12900	Beryll på kont. peg./gneis. CaF ₂
Be 8862	4495.5N-5402Ø	U	10900	Beryll - CaF ₂ -lag
Be 8863	4482.5N-5411Ø	U	34600	Beryll, endel CaF ₂ og CaCO ₃
Be 8864	4476.5N-5415Ø	U	8200	Beryll
Be 8865	4271N-5540Ø	T	18400	Lite beryll, mye CaF ₂
Be 8866	4325N-5506Ø	T	11100	Beryll, CaF ₂ , biotittrik
Be 8867	4105N-5653Ø	S	215	Høgtuvaitt i tynt lag
Be 8868	4080N-5637Ø	S	115	
Be 8869	4076N-5680Ø	S	5000	Høgtuvaitt i tynt lag
Be 8870	4112N-5659Ø	S	60500	Beryll, CaF ₂ -rik
Be 8871	4126N-5677Ø	S	20200	Endel CaF ₂
Be 8872	3474N-5679Ø	VIIc	322	Amfibolitt med MoS ₂ langs kont.
Be 8873	3462.5N-5493Ø	VIIc	361	" " " "
Be 8874	3461.5N-5496.5Ø	VIIc	3450	Beryll i hornblendegneis
Be 8875	3412N-5601.5Ø	VIIc	32100	Beryllrik
Be 8876	3402N-5626Ø	VIIc	9290	Beryllbånd
Be 8877	3463N-5409.5Ø	VIIa	6620	"
Be 8878	3525N-5620Ø	VIII	362	Høgtuvaitt
Be 8879	3475-5435Ø	VIIb	442	Rusten gneis med høgtuvaitt
Be 8880	3275N-5636Ø	V	275	Danalitt
Be 8881	3275N-5642Ø	V	315	"
Be 8882	3225N-5621Ø	V	245	Endel CaF ₂
Be 8883	3190N-5702Ø	V	15500	Høgtuvaitt
Be 8884	3190N-5707Ø	V	520	"
Be 8885	3125N-5696Ø	IV	165	"
Be 8886	3075N-5784Ø	IV	308	"
Be 8887	3075N-5659Ø	IV	45	
Be 8888	3075N-5678Ø	IV	214	Litt beryll
Be 8889	3000N-5855Ø		31	
Be 8890	2900N-5871Ø		200	
Be 8891	2650N-5825Ø	II	98	Litt høgtuvaitt

NGU-rapport 89.053

**Nye beryllium-mineraliseringer i
Bordvedåga-Tverrbekkfjell-området,
Høgtuva-vinduet.**

DEL II

INNHOLD

DEL I :

Bakgrunn

Utførte arbeider

- Geologisk kartlegging
- Beryllometermåling
- Radiometrisk måling

Resultater

- Tverrbekkfjellet
- Andre områder
- Mineralogi

Oppsummering

Referanser

BILAG

1: Prøveliste med Be-analyser

TEGNINGER

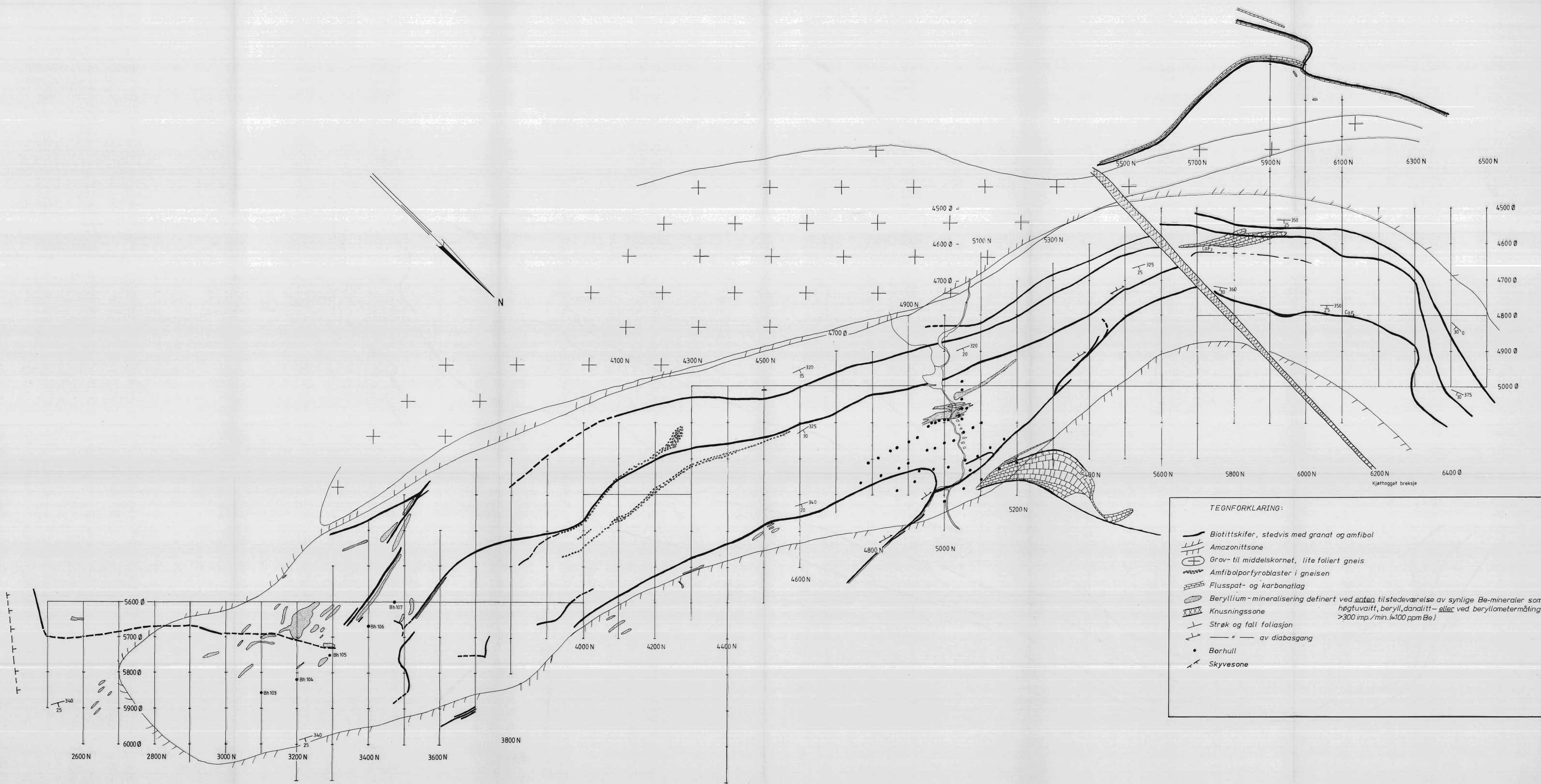
89.053-01:	Geologisk kart Tverrbekkfjellet-Bordvedåga-Trolldalsaksla				
89.053-02:	Beryllometerkart	"	"	"	"
89.053-03:	Radiometrisk kart	"	"	"	"
89.053-04:	Oversikt over mineraliseringer i Lia				
89.053-05:	Geologisk og radiometrisk kart, Tverrbekkfjellet I				
89.053-06:	"	"	"	"	II
89.053-07:	"	"	"	"	III
89.053-08:	"	"	"	"	IV
89.053-09:	"	"	"	"	V
89.053-10:	"	"	"	"	VI

89.053-11:	Geologisk og radiometrisk kart, Tverrbekkfjellet	VIIa			
89.053-12:	"	"	"	"	VIIc
89.053-13:	"	"	"	"	VIII
89.053-14:	"	"	"	område S	
89.053-15:	"	"	"	"	T
89.053-16:	"	"	"	"	U
89.053-17:	"	"	"	"	V
89.053-18:	"	"	"	"	W

DEL II:

TEGNINGER forts.

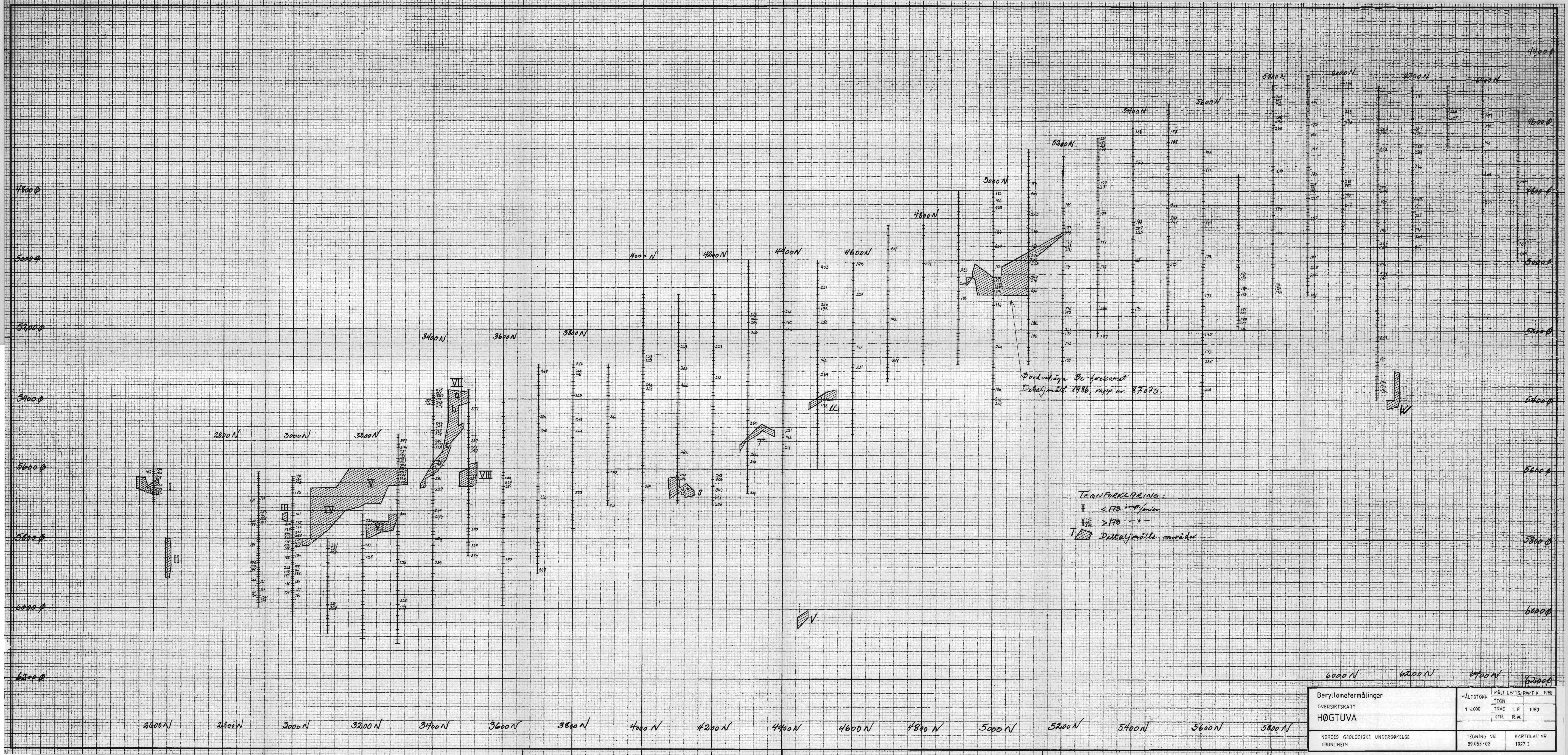
89.053-19:	Beryllometermålinger, Tverrbekkfjellet	I	
89.053-20:	"	"	II
89.053-21:	"	"	III
89.053-22:	"	"	IV
89.053-23:	"	"	V
89.053-24:	"	"	VI
89.053-25:	"	"	VIIa
89.053-26:	"	"	VIIb
89.053-27:	"	"	VIIc
89.053-28:	"	"	VIII
89.053-29:	"	område S	
89.053-30:	"	"	T
89.053-31:	"	"	U
89.053-32:	"	"	V
89.053-33:	"	"	W

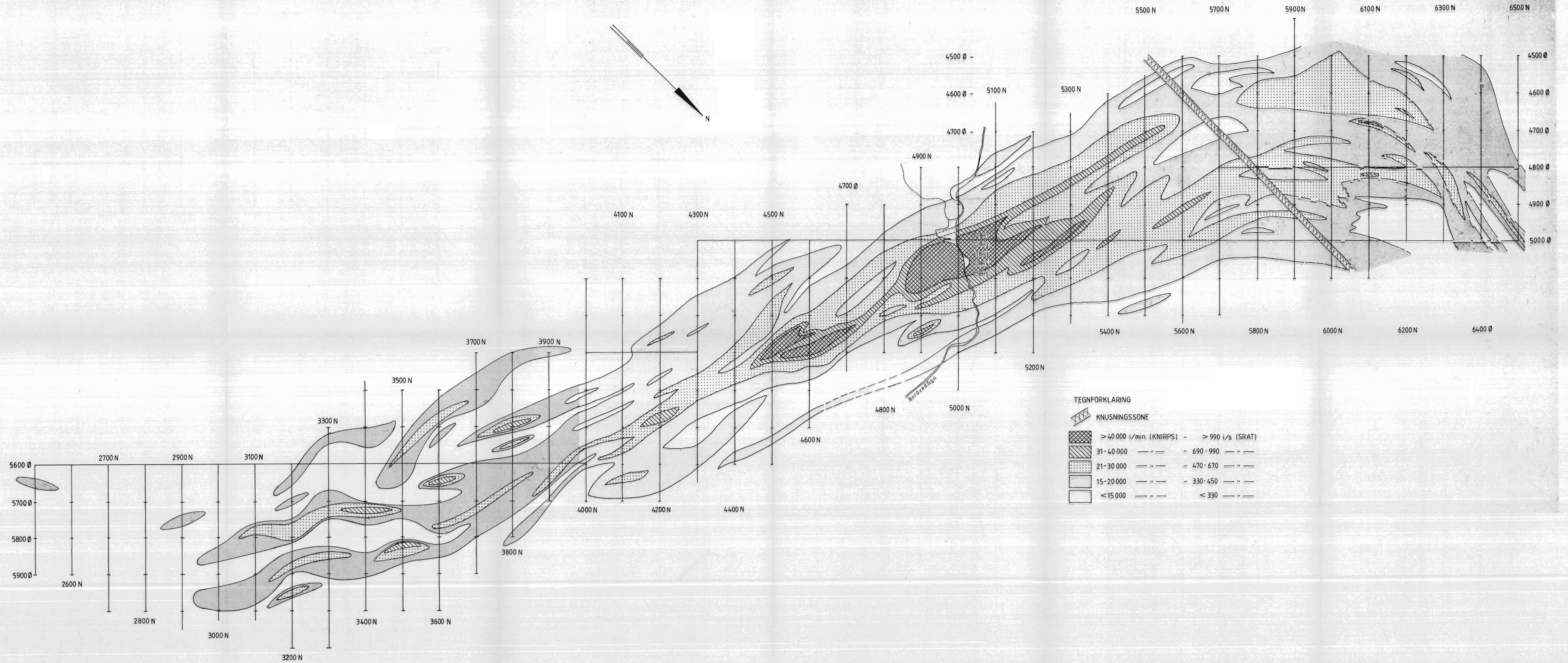

Geologisk kart	MÅLESTOKK	OBS. I.L/R.W. 1983 - 88
Tverrbekkfjellet - Bordvedåga - Trolldals-	TEON.	
åksla	TRAC. L.F/R.W.	1:4000
HØGTUVA	KFR.	

NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE	KARTBLAD NR.
TRONDHEIM	89.053 - 01

TEGNING NR.	KARTBLAD NR.
1927 I	

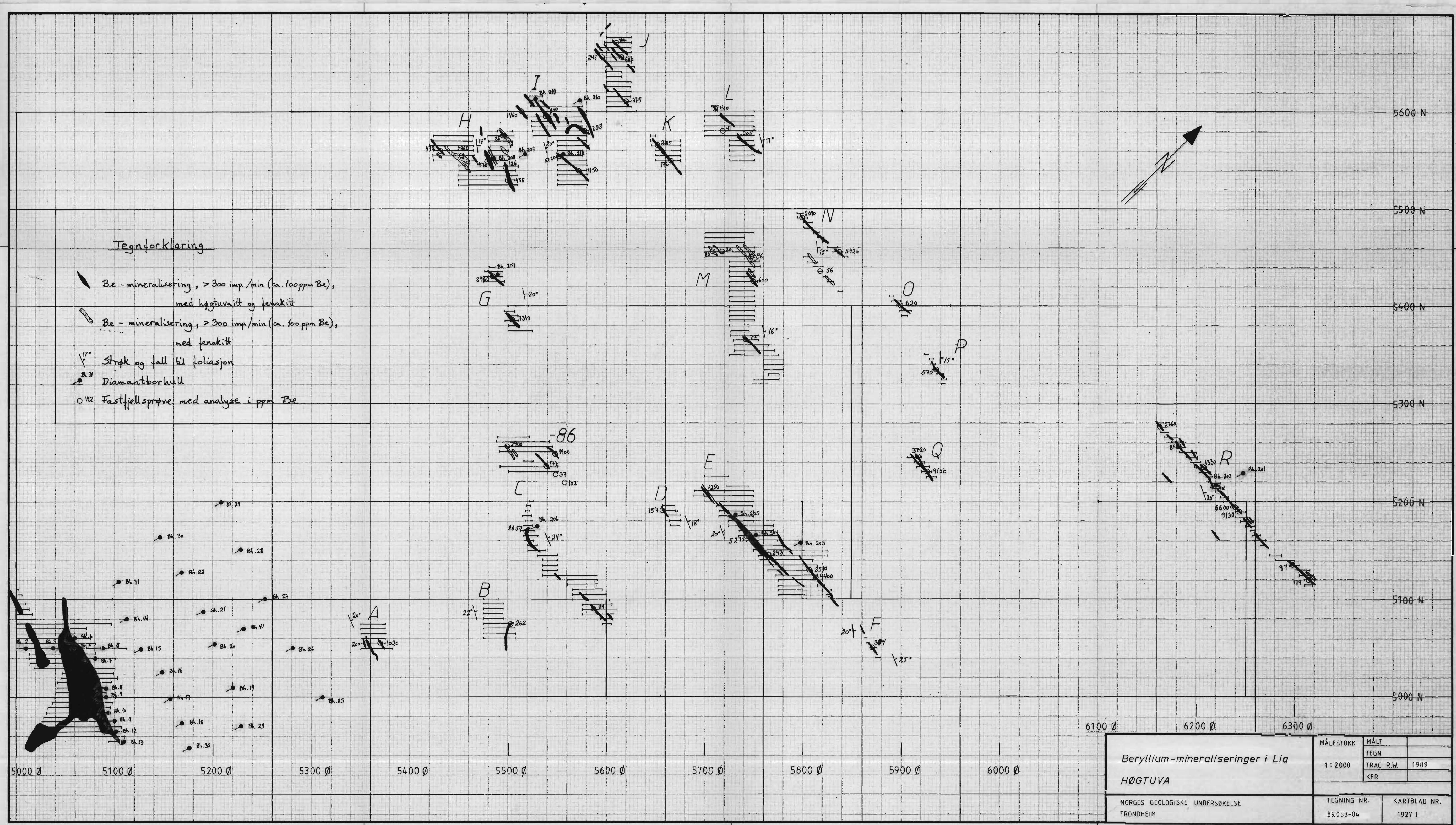

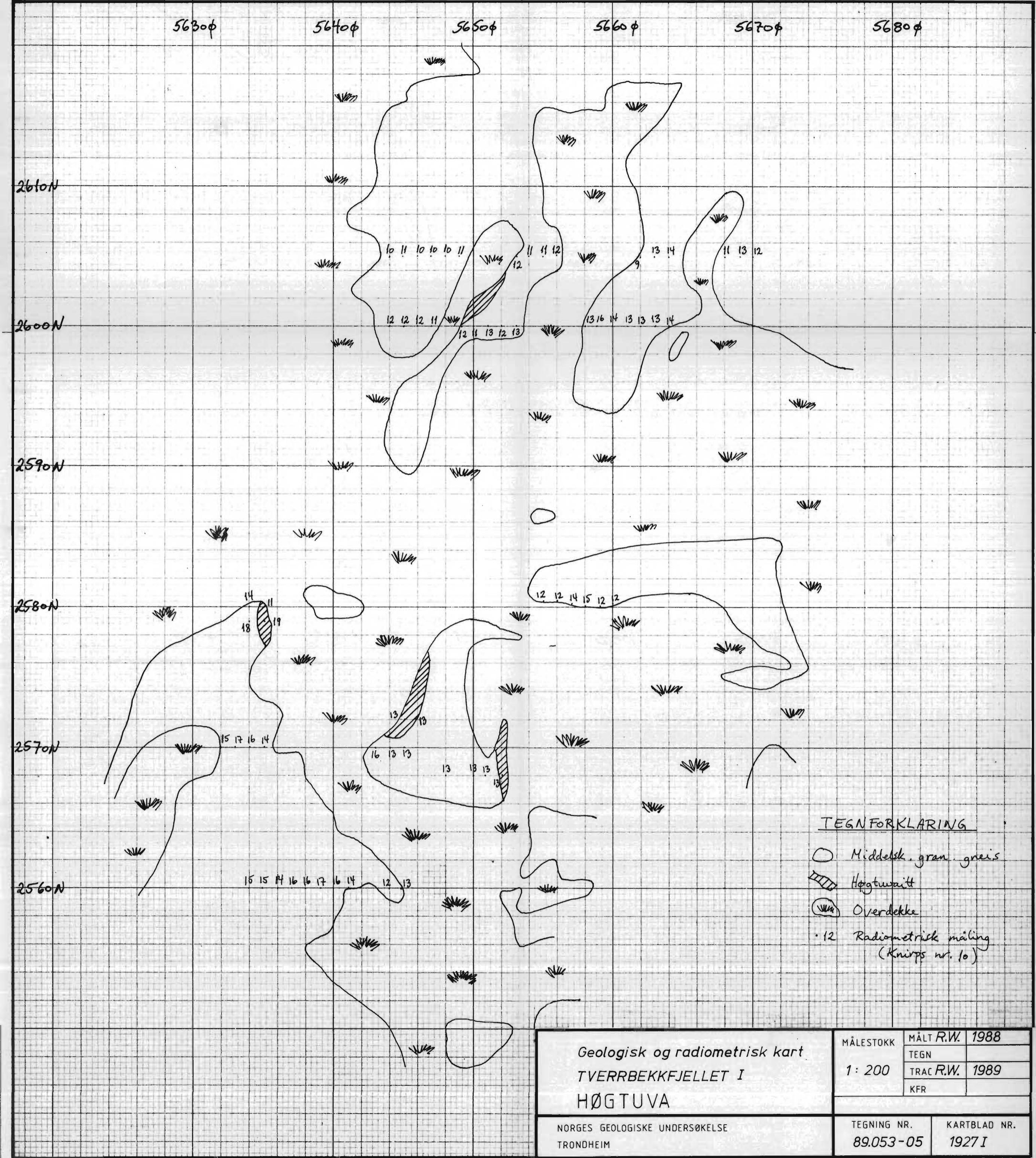

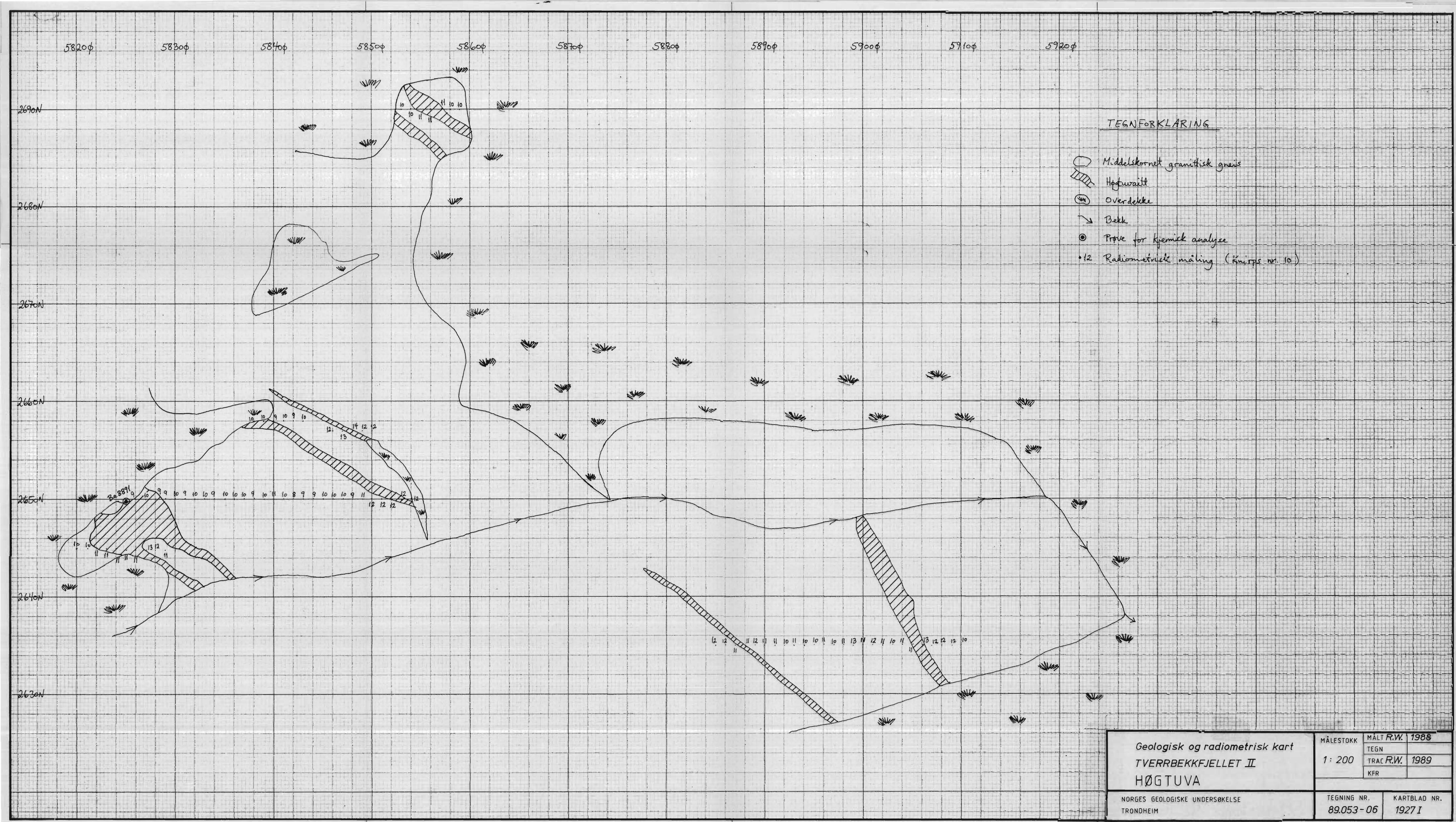
MÅLESTOKK	OBS.
1:4000	TEGN.
	TRAC. L.F. -84,-89
	KFR.
NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE	TEGNING NR.
TRONDHEIM	89.053-03
	KARTBLAD NR.
	1927 I

Tegnforklaring

- Be - mineralisering, > 300 imp./min (ca. 100 ppm Be), med høgtuvait og ferakitt
- Be - mineralisering, > 300 imp./min (ca. 100 ppm Be), med ferakitt
- 17° Strok og fall til foliasjon
- 20° Diamantborhull
- 412 Fasthellsprøve med analyse i ppm Be

57700

57500

TEGNFORKLARING

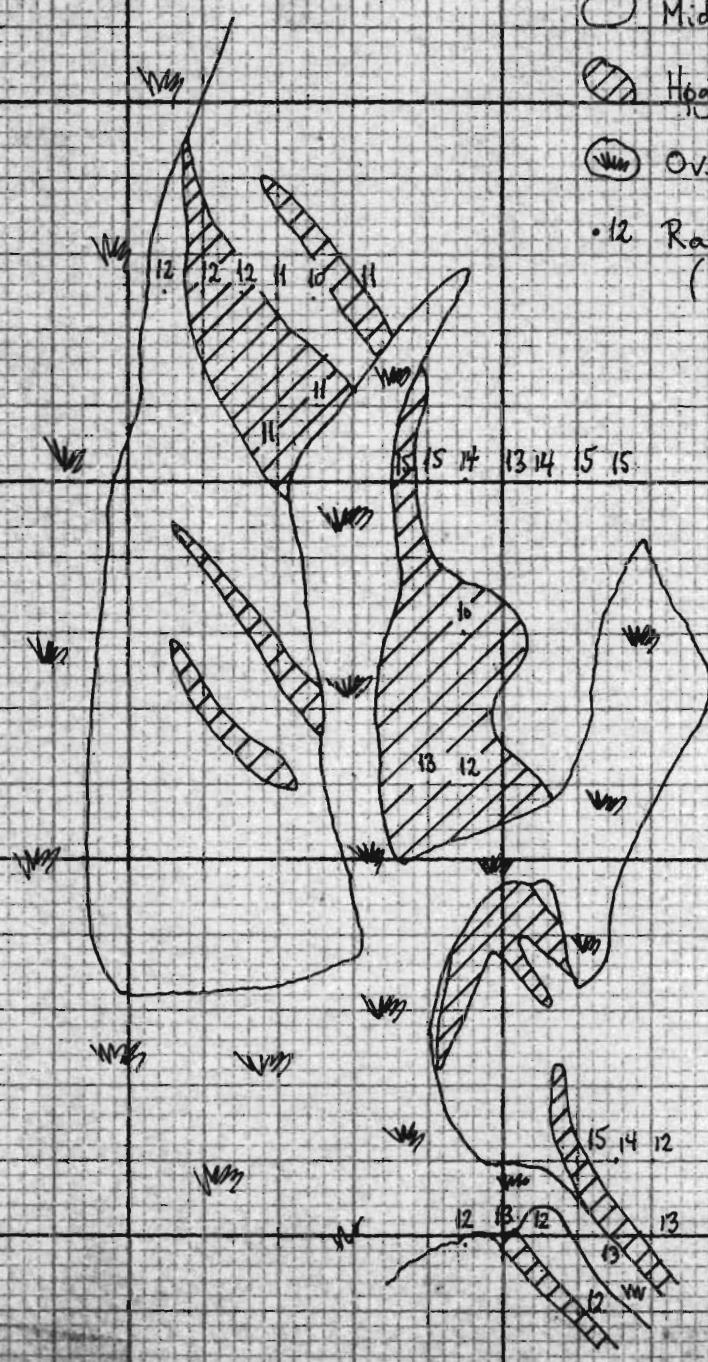
- (1) Middelsk. gran. gneis
- (2) Høgtuvaitt
- (3) Overdekkje
- 12 Radiometrisk maling
(Knirps nr. 10)

2980N

2970N

2960N

2950N

Geologisk og radiometrisk kart
TVERRBEKKFJELLET III
HØGTUVA

MÅLESTOKK

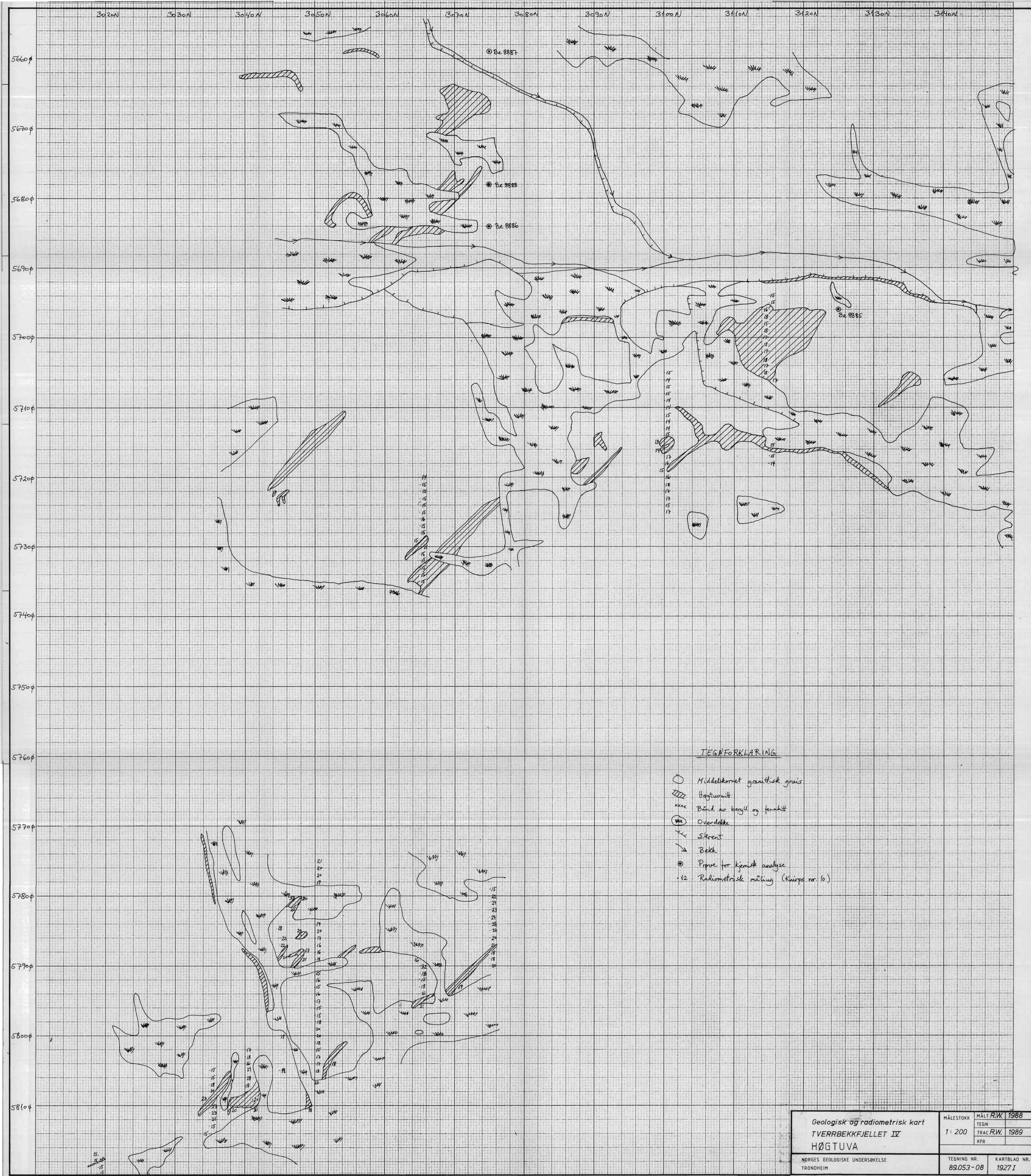
1: 200


MÅLT R.W. 1988

TEGN

TRAC R.W. 1989

KFR

5720

5730

5740

5750

5760

5770

5780

5790

5800

320N

321N

322N

323N

324N

325N

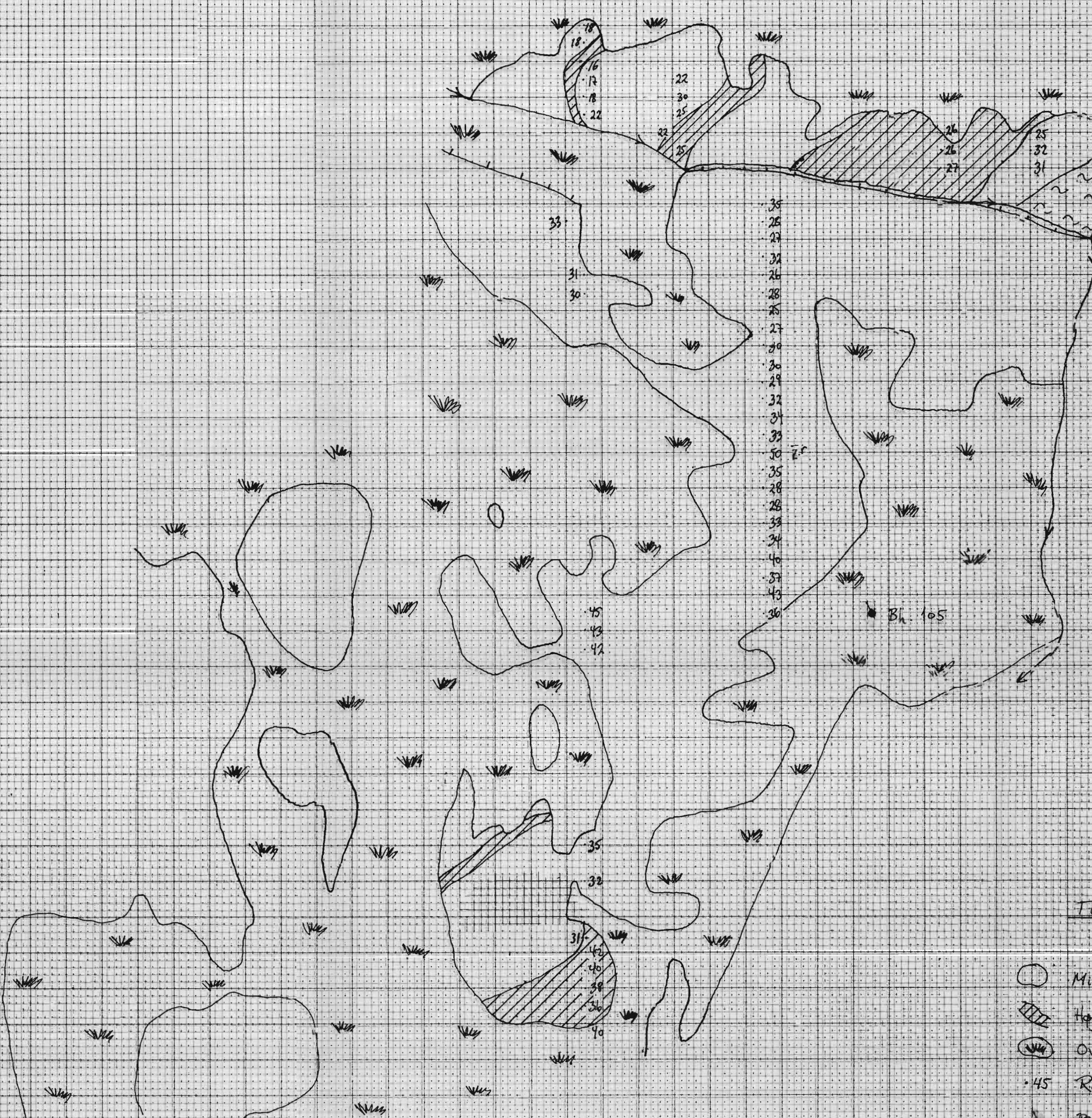
326N

327N

328N

329N

330N

TEGNFORKLARING

- Middelkornet granittisk grus
- Høgtuvaith
- Overdøkke
- Radiometrisk måling (Kniros nr 10)
- Dotthull
- Bekk
- Vann

Geologisk og radiometrisk kart
TVERRBEKKFJELLET VI
HØGTUVA

NORGES GEOLGIKSE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MÅLT R.W. 1988
TEGN	
TRAC	R.W. 1989
KFR	

TEGNING NR.
89.053-10KARTBLAD NR.
1927I

3400N

3410N

3420N

3430N

3440N

3450N

3460N

3470N

3480N

3490N

3500N

TEGNFORKLARING

- (1) Middelsk. gran. grøis
- (2) Biotittitt
- (3) Høgtuaitt
- (4) Beryll ± fenskitt - bånd
- (5) Overdekke
- (6) Belk
- (7) Probe til kjemisk analyse

5380S

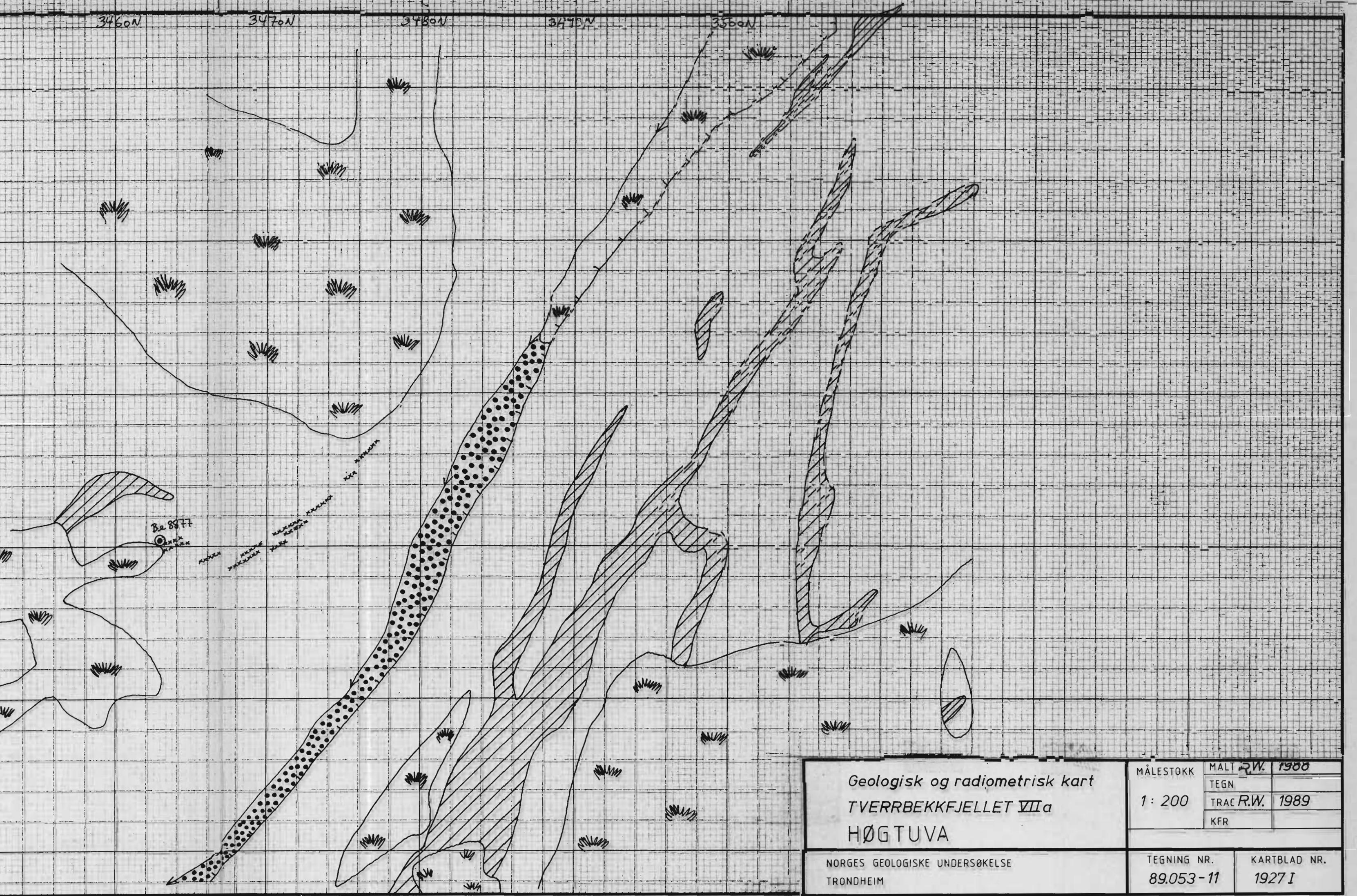
5390S

5400S

5410S

5420S

5430S



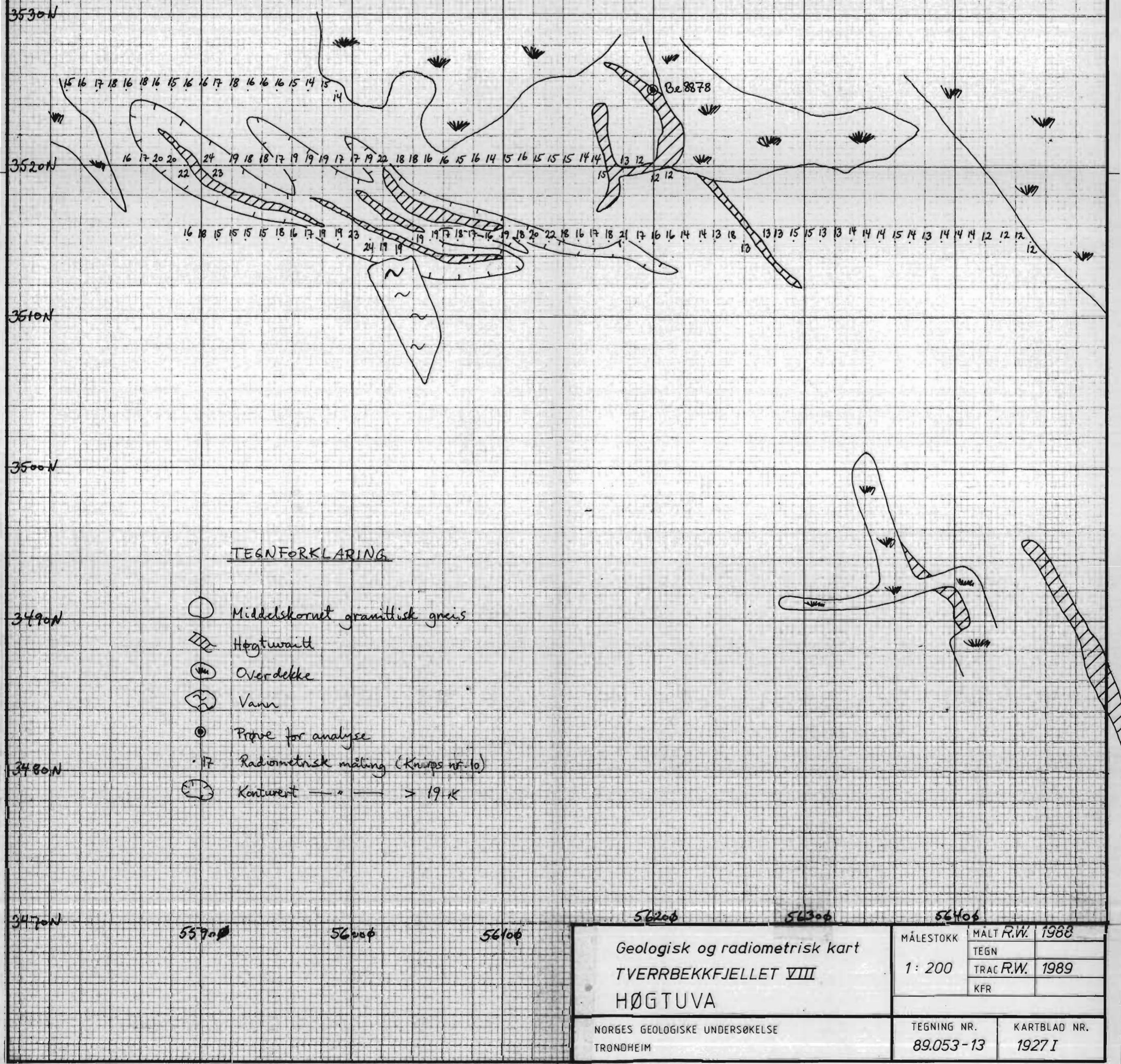
Geologisk og radiometrisk kart
TVERRBEKKFJELLET VIIa
HØGTUVA

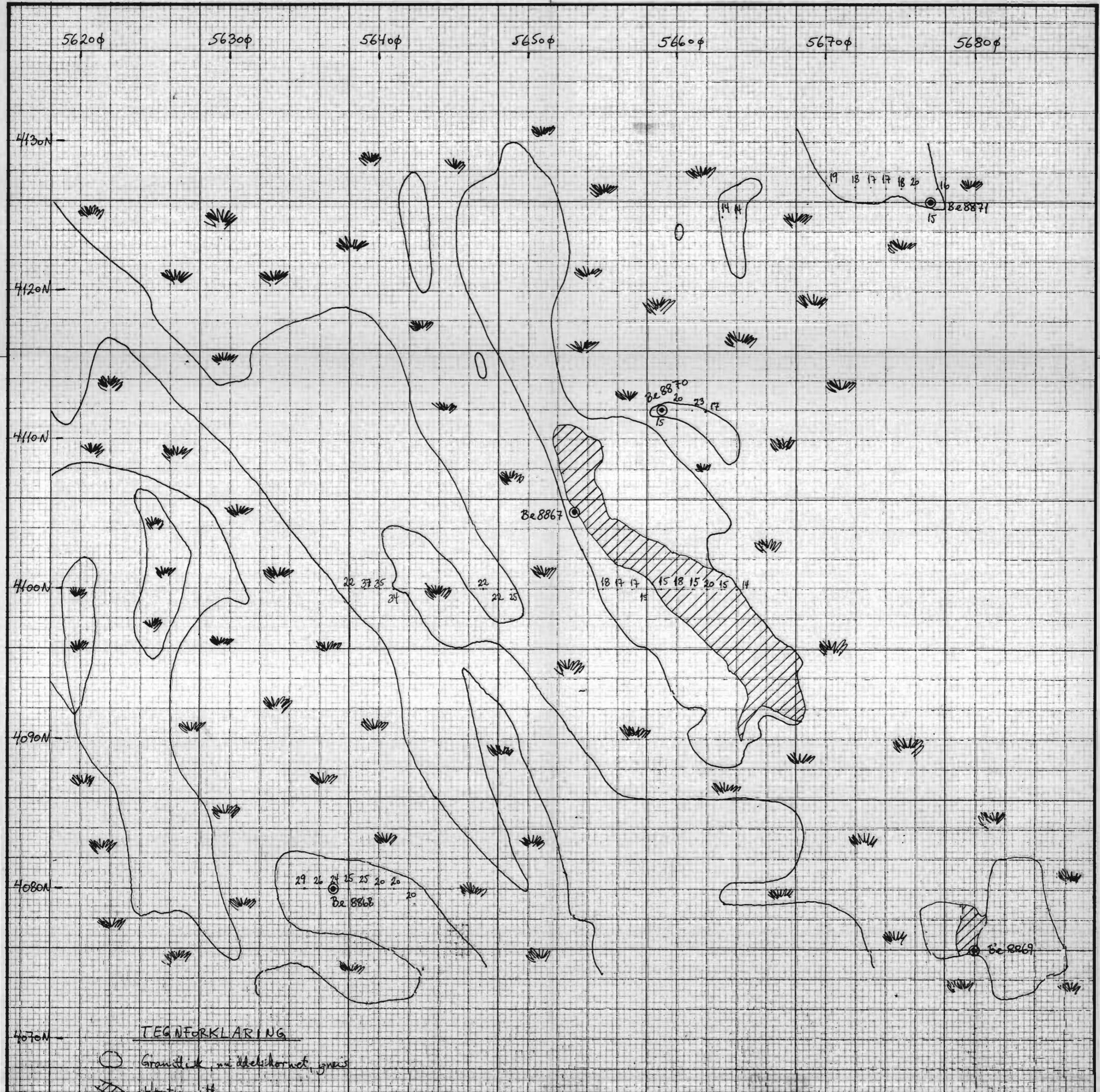
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MALT R.W. 1988
TEGN	
TRAC R.W.	1989
KFR	

TEGNING NR.	89.053-11
KARTBLAD NR.	1927 I

TEGNFORKLARING

- (1) Granitisk, med iddefjordkrist., gneis
- (2) Høgtuvaritt
- (3) Overdekkelse
- (4) Prøve for kjemisk analyse
- (5) Radiometrisk måling
(Kunnsk. nr. 10)

Geologisk og radiometrisk kart

Område S

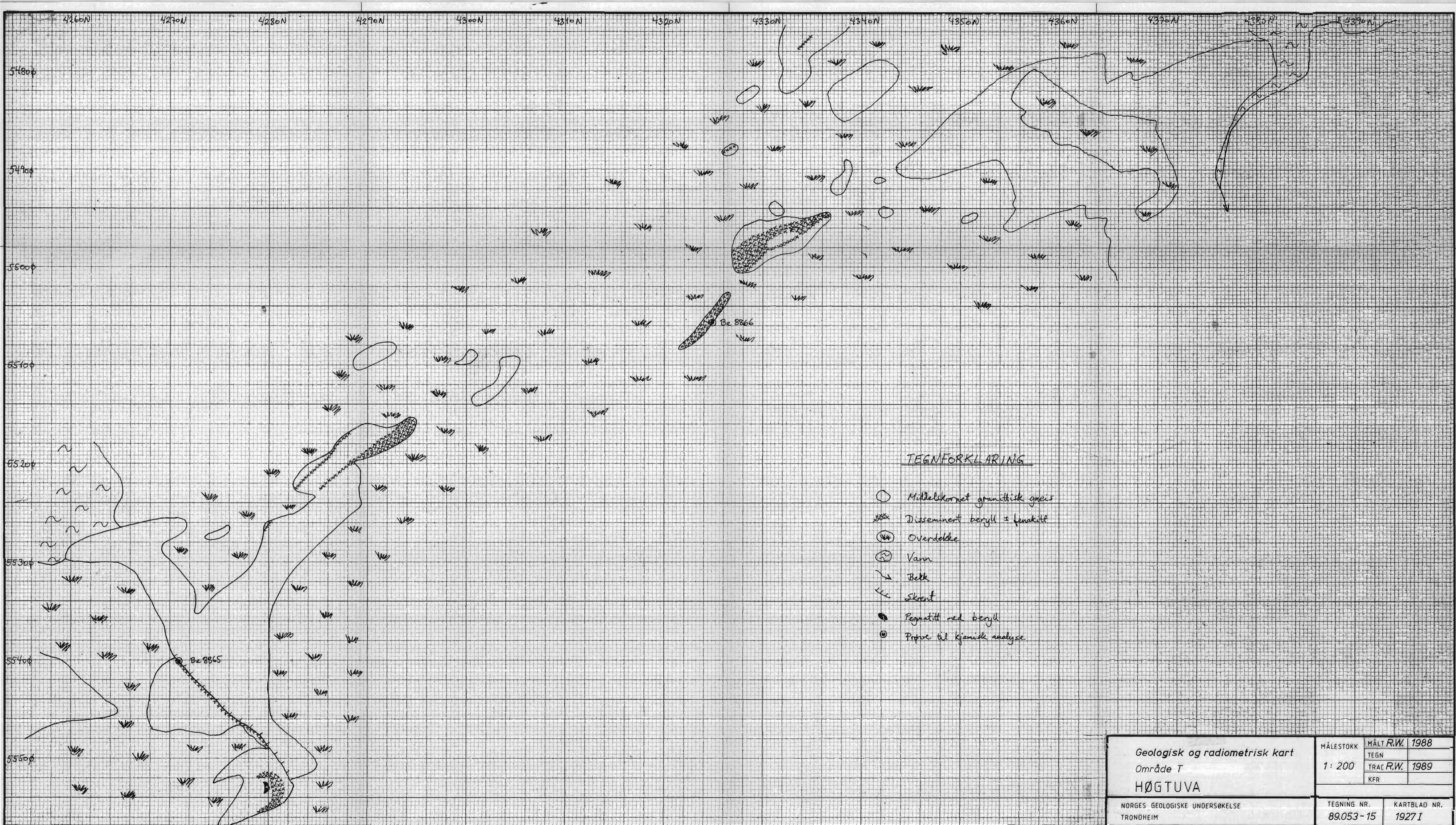
HØGTUVA

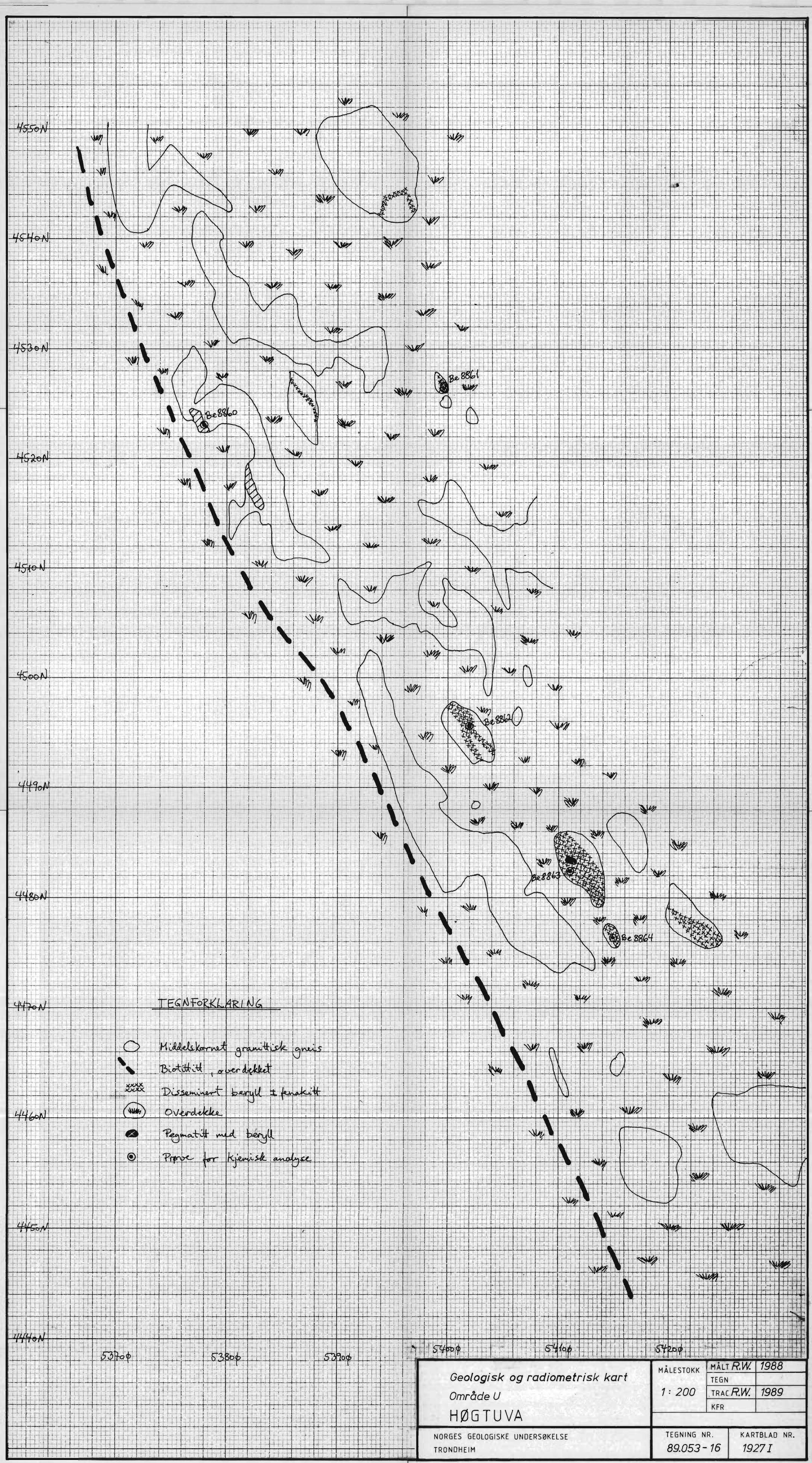
NORGES GEOLGISCHE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

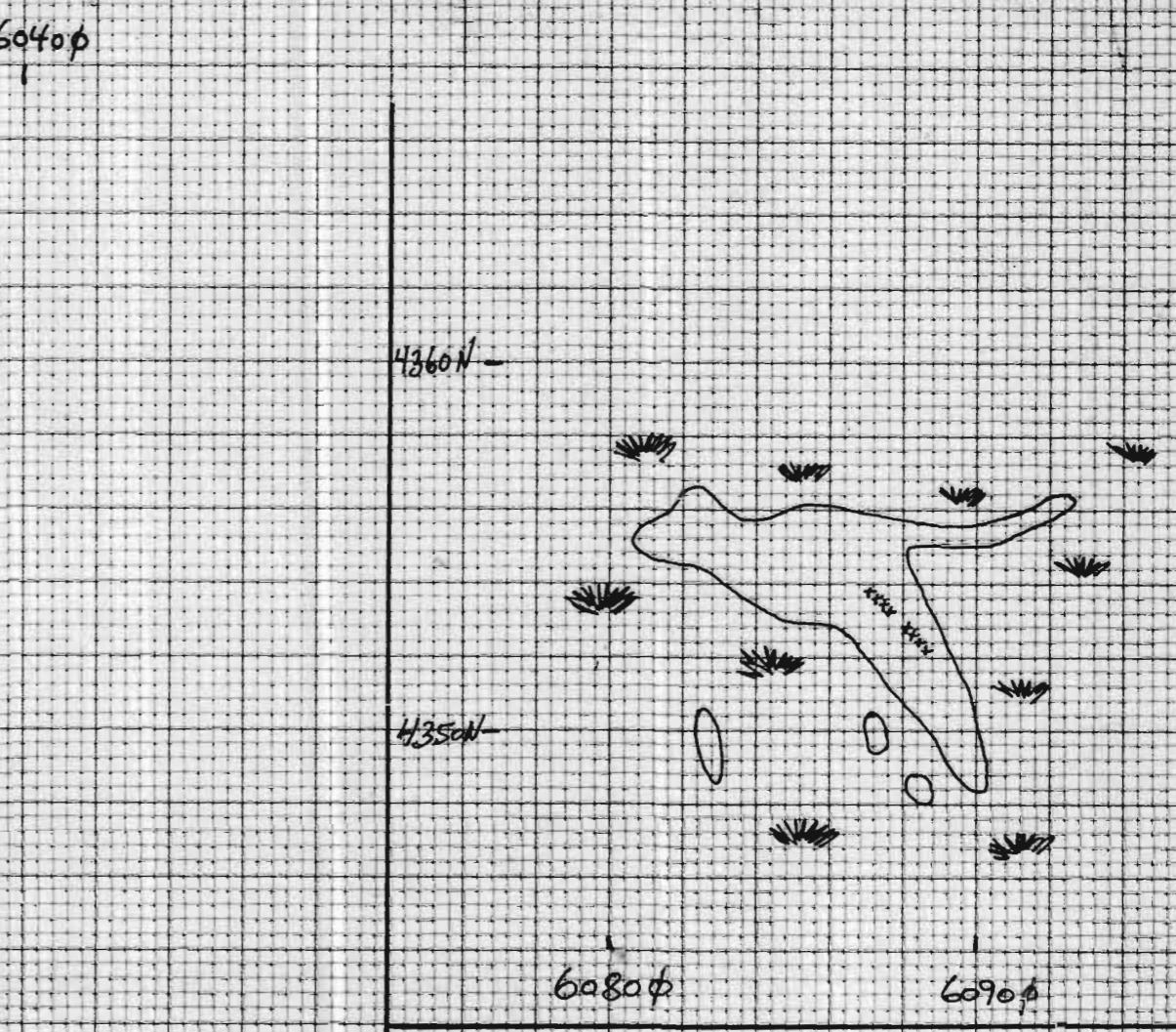
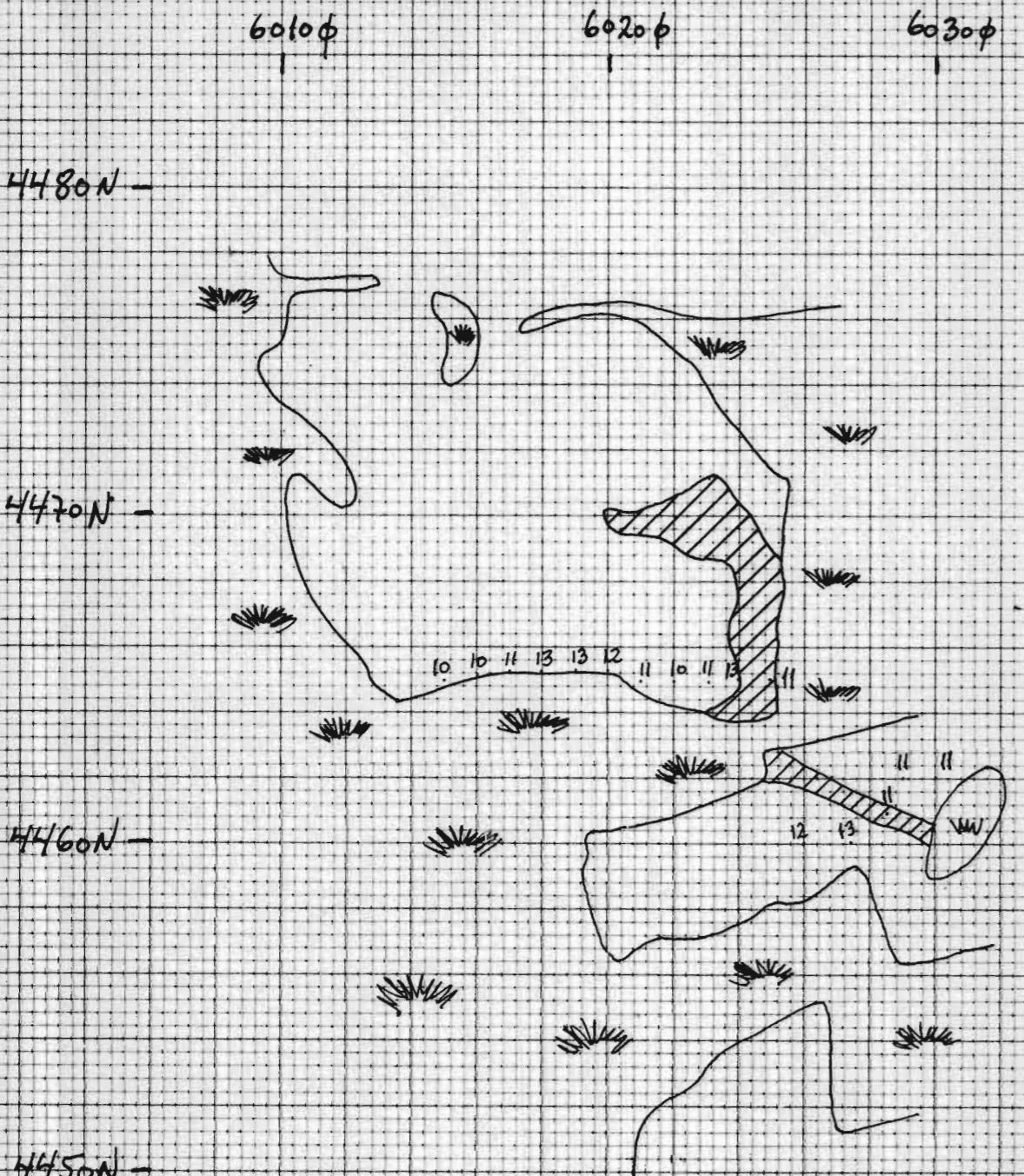
MÅLESTOKK	MÅLT R.W. 1988
TEGN	
TRAC R.W. 1989	
KFR	

TEGNING NR.
89.053-14

KARTBLAD NR.
1927 I

TEGNFORKLARING

- Middelsk. gran. gneis
- ||||| Høgtvartt
- xxxx Beryll + fenskitt - bånd
- Overdekkje
- 12 Radiometrisk måling
(Kniops nr. 10)

Geologisk og radiometrisk kart
Område V

HØGTUVA

NORGES GELOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLT R.W.	1988
TEGN	
TRAC R.W.	1989
KFR	
TEGNING NR.	89.053-17
KARTBLAD NR.	1927 I

MÅLESTOKK
1 : 200

5360φ

5370φ

5380φ

5390φ

5400φ

5410φ

5420φ

6170N-

6160N-

6150N-

6140N-

6130N-

TEGNFORKLARING

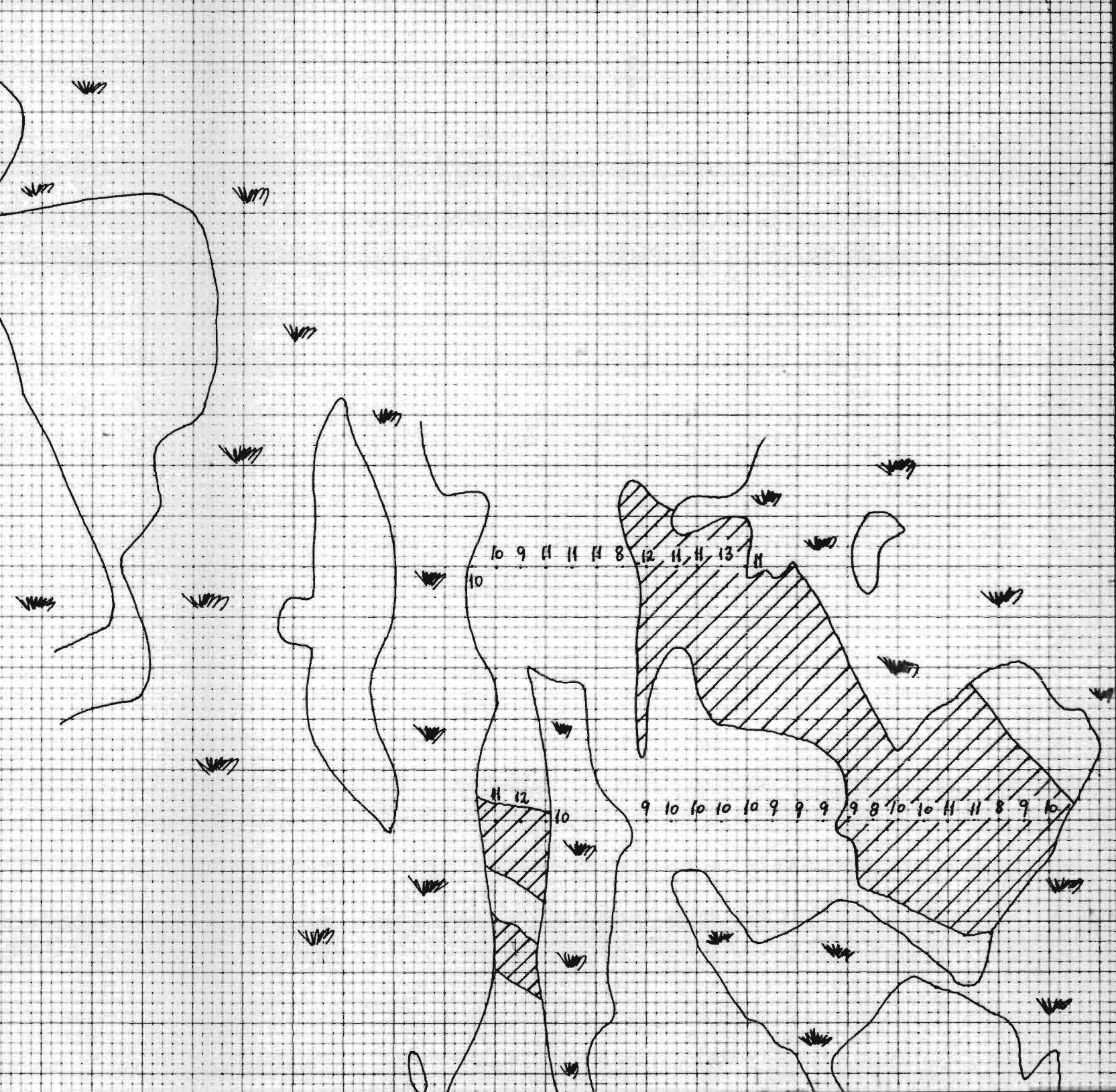
Middlek. gran. gneis

Høgtuvaith

Overdekke

• 10 Radiometrisk måling
(Knirps nr. 10)

Geologisk og radiometrisk kart

Område W

HØGTUVA

NORGES GELOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MÅLT R.W. 1988
TEGN	
TRAC R.W.	1989
KFR	

1 : 200

TEGNING NR.
89.053-18KARTBLAD NR.
1927 I

5630 Ø

5640 Ø

5650 Ø

5660 Ø

5670 Ø

5680 Ø

2620 N

x 128

x < 128

x 141

x 128

x 180

x < 128

x 141

2610 N

x 205

x < 128

180

x 282

x < 128

x 128

x < 128

x 128

2600 N

x 128

x 167

x 205

x 128

x 205

x 180

x 192

x 180

x 167

x 154

x 128

2590 N

TEGNFORKLARING:

< 300 imp./min.

> 300 — —

2580 N

x 111

x 111

x 244

x 218

x 205

x < 128

x < 128

x < 128

x 180

2570 N

x 141

x 205

x < 128

x 201

x 151

x 141

x 269

2560 N

x < 128

x 210

x < 128

x 205

2550 N

x < 128

x < 128

x < 128

x 128

x 141

x < 128

x 164

x 188

Beryllometermålinger
TVERRBEKKFJELLET I
HØGTUVA

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

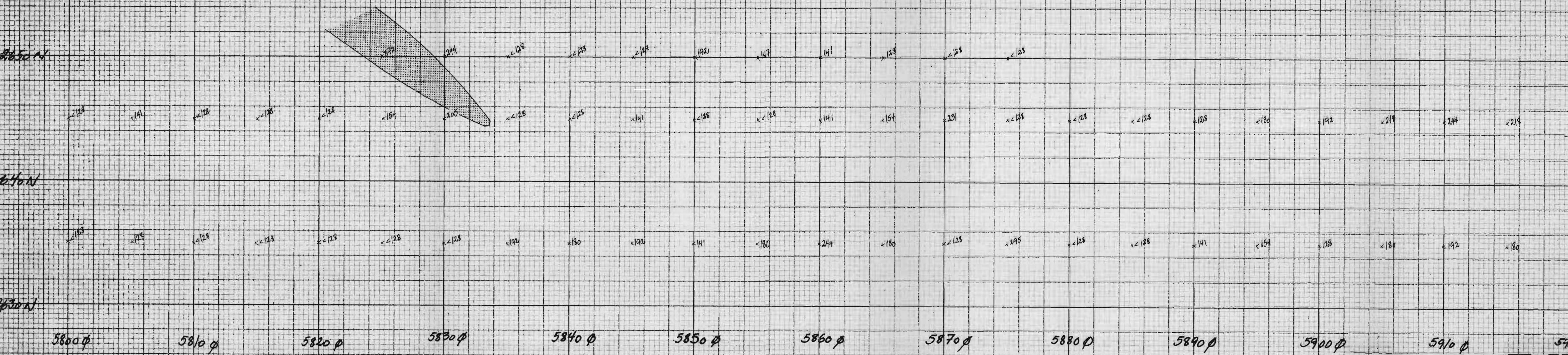
MÅLESTOKK	MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988
TEGN	
1: 200	TRAC L.F. 1989
KFR.	R.W.

TEGNING NR.
89.053-19KARTBLAD NR.
1927 I

N'FORKLARING:

imp. / min.

— 7 —

Kilometermålinger

RBEKKFJELLET II

GTUVA

MÅL

LF/TS/RW/E.K. 1988

TEC

[View all posts by admin](#) | [View all posts in category](#)

1: 200 TRA

L.F. | 1989

KFP

R.W.

NGES GEOLOGISKE UNDERSØKELS ONDHEIM

TEGNING NR.
89.053 - 20

KARTBLAD NR.
1927 I

5730 Ø

5740 Ø

5750 Ø

2990 N

x < 130

x < 130

x 195

x < 130

x 221

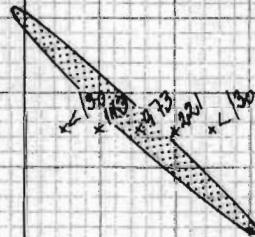
x < 130

2980 N

x < 130

x < 130

x < 130

x 221

2970 N

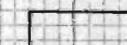
< 130

x 143

< 130

x < 130

TEGNFORKLARING:

< 300 imp/min.

> 300 — " —

Beryllometermålinger

TVERRBEKKFJELLET III

HØGTUVA

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1: 200

MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988

TEGN

TRAC

KFR.

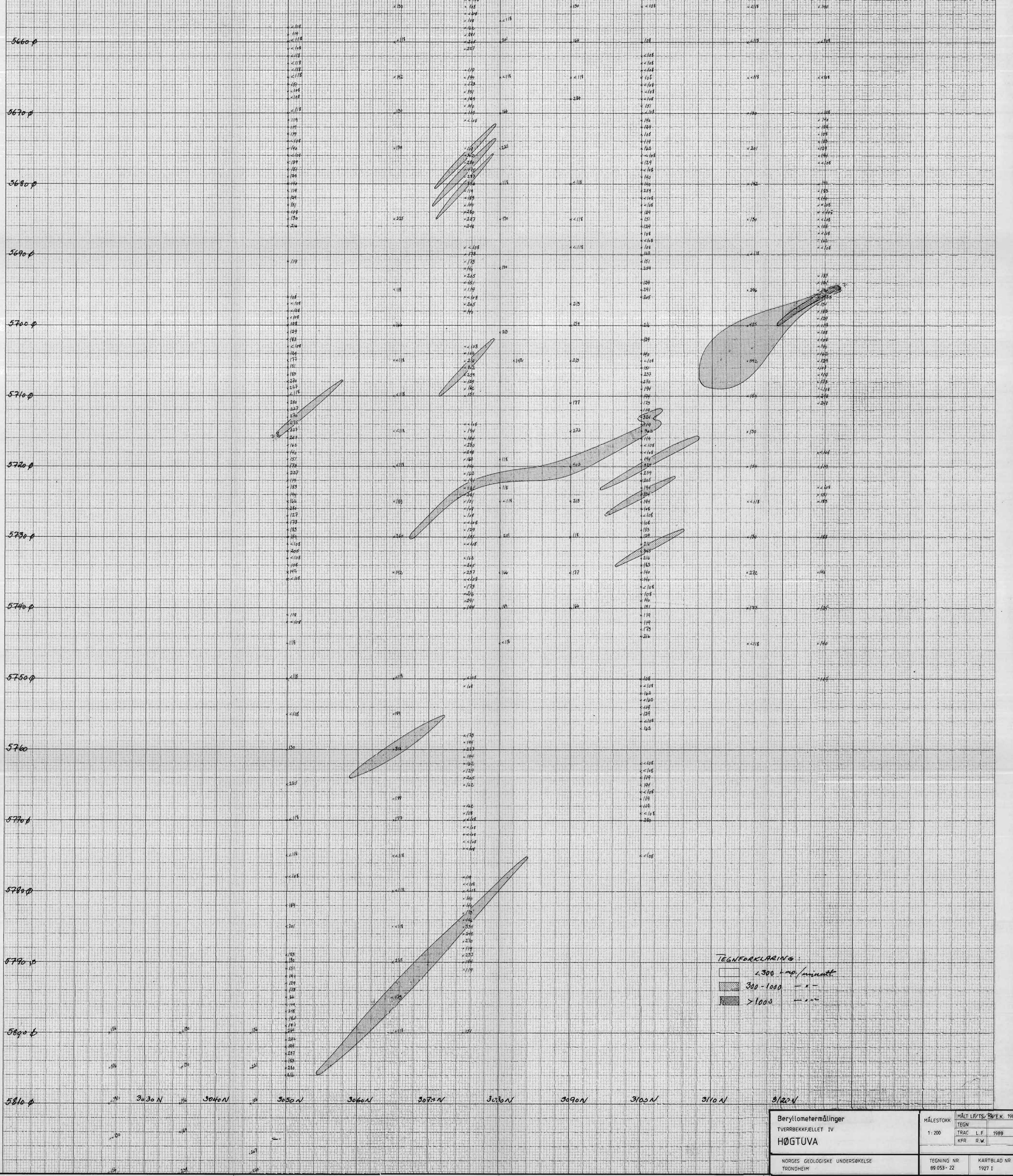
L.F.


R.W.

1989

TEGNING NR.
89.053 - 21

KARTBLAD NR.
1927 I

5720 Ø -

5730 Ø -

5740 Ø -

5750 Ø -

5760 Ø -

5770 Ø -

5780 Ø -

5790 Ø -

5800 Ø -

+148 <130

+<130 +<130 <<192

+169 +181 <<192

+169 +286 <<192

+145 +149 <<192

+195 +130 <<192

+190

+195 <<192

+190

+281 +193 <<192

+881 +130

3210 N

3220 N

3230 N

3240 N

3250 N

3260 N

3270 N

3280 N

3290 N

3300 N

x <127 <127 <127
 <<187 <127 <127
 <<187 <127 <127
 <127 <127 <127
 <127

+<132 *139 +228 <<127 <127

+<127 +127 +216 +266 <190

+<127 *127 +383 +198 +241

+<127 +127 +384 +266 <139

+<127 +344 +292 +294 +127

+203 +292 +266 +139

+292 +266 +139

+165 +222 +127

+165

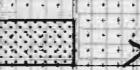
+165

+165

+165

TEGNFORKLARING:

 < 300 cm³/min

 > 300 cm³/min

Beryllometermålinger

TVERRBEKKEFJELLET VI

HØGTUVA

MÅLT LF/TS/RW/EK. 1988

TEGN

1:200 TRAC L.F. 1989

KFR. R.W.

NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
89.053-24

KARTBLAD NR.
1927 I

53808

53908

1000

4100

4/20/03

~~430~~

TEGN FOR KJØPERING:

< 300	imp/min.
300 - 1000	"
> 1000	"

Beryllometermålinger
TVERBEKKFJELLET VII a
HØGTUVA

MÅLESTOKK	MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988
TEGN	
1:200	TRAC L.F. 1989
KFR.	R.W.

NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
89.053-25

KARTBLAD NR.
1927 I

5440 Ø

5450 Ø

5460 Ø

-178

-203

-337

-333

-330

-334

-336

-467

-495

-507

-317

-417

-330

-331

-332

TEGNFORKLARING:

< 300 imp./min.

300 - 1000 --" --

> 1000 -o-

3450 N

3460 N

3470 N

Beryllometermålinger

TVERRBEKKFJELLET VII b

HØGTUVA

MÅLESTOKK


1: 200

MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988

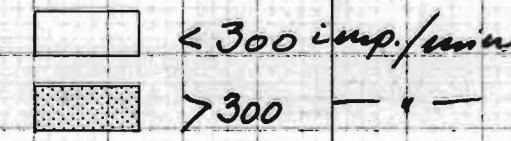
TEGN

TRAC L.F. 1989

KFR. R.W.

TEGNFORKLARING:

3530N

x<110 x<110 x<110 x166 x<110 x192 x132 x192 x110 x144 x121

3520N

x<110 121 x188 199 x177 199 x166 x175 x110 x144 x110 x177

3510N

x<110 121 x<110 <110 x<110 <110 <110 <110 155 x<110 132 x232 144 x132 166

3500N

x<110 x<110 <110 <110 <110 <110 <110 x110 x144 x155 x110 155 x110 155 x110 155 x221 166

3490N

x110 x110 x155 x145 x121 x166 x166 x177 x145

3480N

x221 x110 x110 x199 x132 x109 x110 156

3470N

5690Ø

5610Ø

5610Ø

Beryllometermålinger

TVERRBEKKFJELLET VIII

HØGTUVA

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MÅLT LF/TS/RW/E.K.	1988
TEGN		
1: 200	TRAC L.F.	1989
KFR R.W.		

TEGNING NR.
89.053 - 28

KARTBLAD NR.
1927 I

5620 ♂

5630 ♂

5640 ♂

5650 p

5660 ♂

5670 ♂

5680 ♂

4150N

4440 N

4130N

4/20 N

4110N

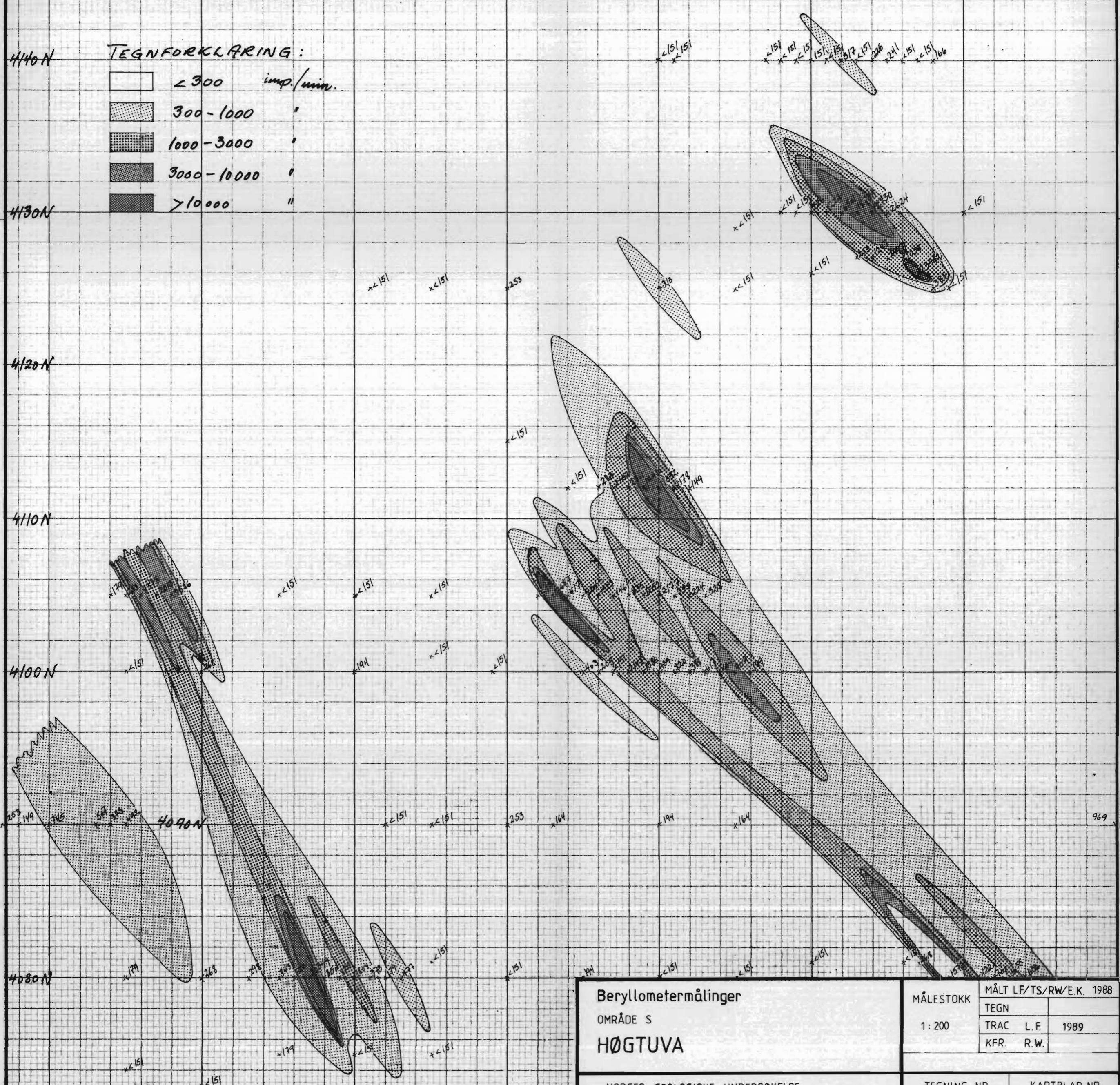
4100 N

$$\begin{array}{r} 253 \\ \times 149 \\ \hline \end{array}$$

4080 N

TEGNFORKLARING :

	< 300	imp./min.
	$300 - 1000$	"
	$1000 - 3000$	"
	$3000 - 10000$	"
	> 10000	"

Beryllometermålinger

OMRÅDE S

HØGTUVA

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

MÅLT LF/TS/RW/F K 1988

TEGN

TRAC I E 1980

KFR R.W.

TEGNING NR.
89 053-29

KARTBLAD NR.

1927 I

5480

φ

x

<

141

5490

φ

x

<

141

5500

φ

<

141

5510

φ

<

141

5520

φ

<

141

5530

φ

x

<

392

x

<

332

x

<

181

x

<

211

x

<

271

x

<

196

5540

φ

x

<

181

x

<

256

x

<

221

x

<

27

x

<

141

x

<

11629

x

<

21

x

<

146

5550

φ

x

<

141

4280N

4290N

4300N

4310N

4320N

4330N

4340N

4350N

4360N

Beryllometermålinger
OMRÅDE T
HØGTUVA

MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988
TEGN
1:200
TRAC L.F. 1989
KFR. R.W.

NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
89.053-30

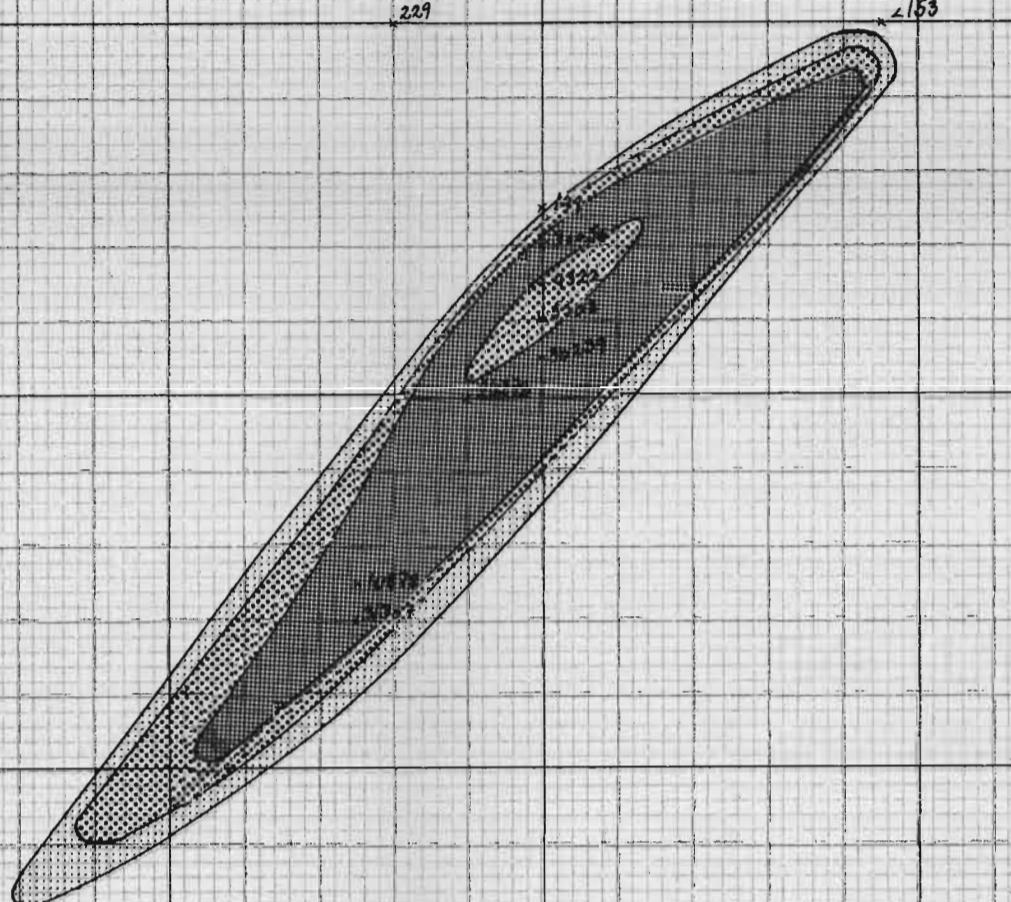
KARTBLAD NR.
1927 I

TEGNFORKLARING:

	< 300 imp/min.
	300 - 1000 "
	1000 - 10 000 "
	> 10 000 "

4370N

4380N

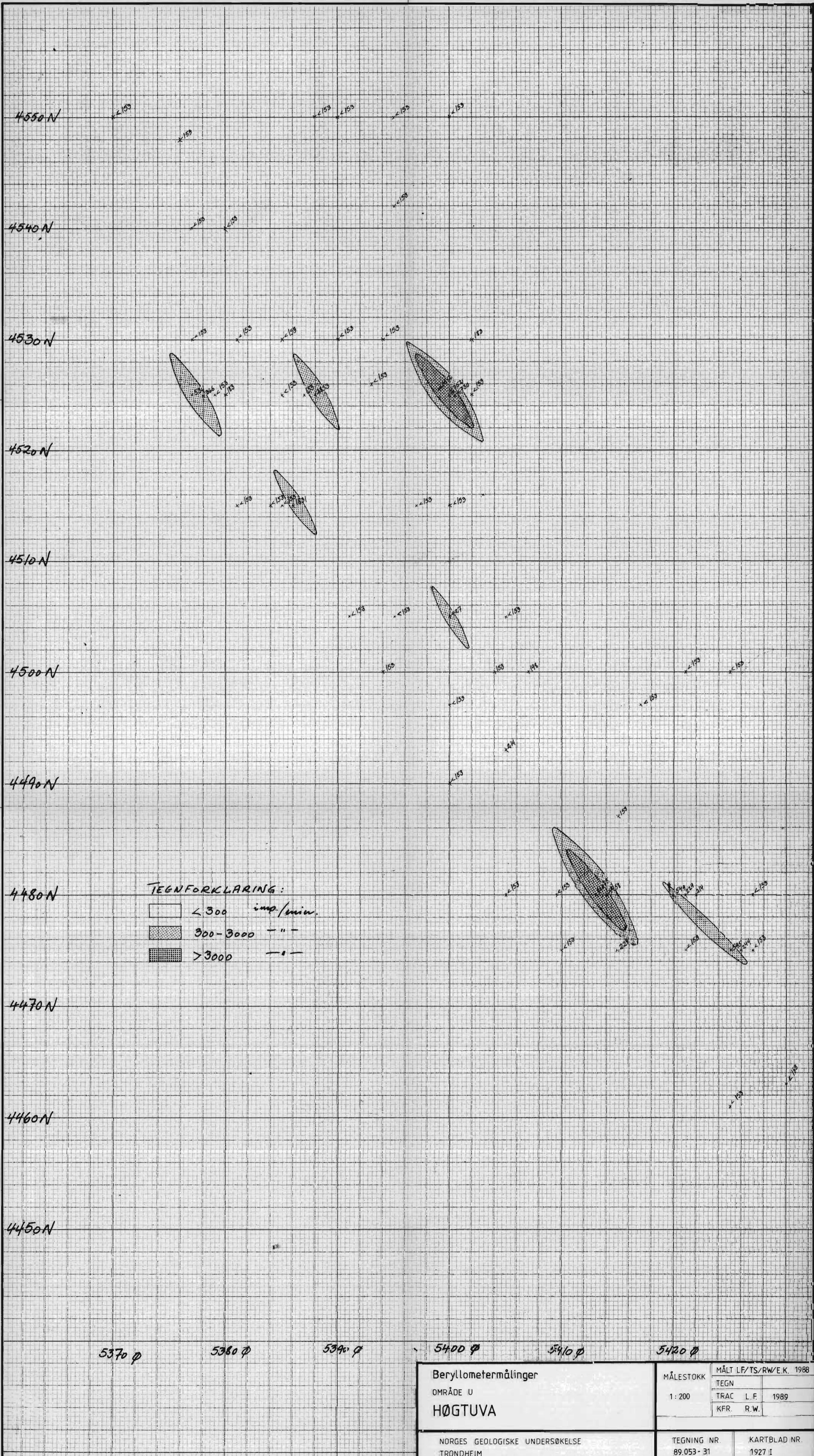

198

x

<

153

6010 p

60209

6030 ♂

6040 φ

4480 N

A hand-drawn graph on grid paper. A shaded region is bounded by a curve and a straight line. The region is filled with diagonal lines and has a dashed boundary. Numerous labels "x < 231" are scattered around the perimeter. A legend in the top right corner shows three patterns: a box with diagonal lines, a box with dots, and a box with horizontal lines.

~~4360 N~~

4350 N

6080 ♂

6090 ♂

TEGNFORKLARING:

	< 300	imp./min.
	$300 - 3000$	- - -
	> 3000	- - -

4470 N

476015

4450

Beryllometermålinger

OMRÅDE V

HØGTUVA

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

HALLSTORR

1 : 200

MÅLT I F/TS/RW/EK 1988

TECN :

TEEN

TEGNING NR.
89 053-32

KARTBLAD NR.
1927 I

5360 Ø

5370 Ø

5380 Ø

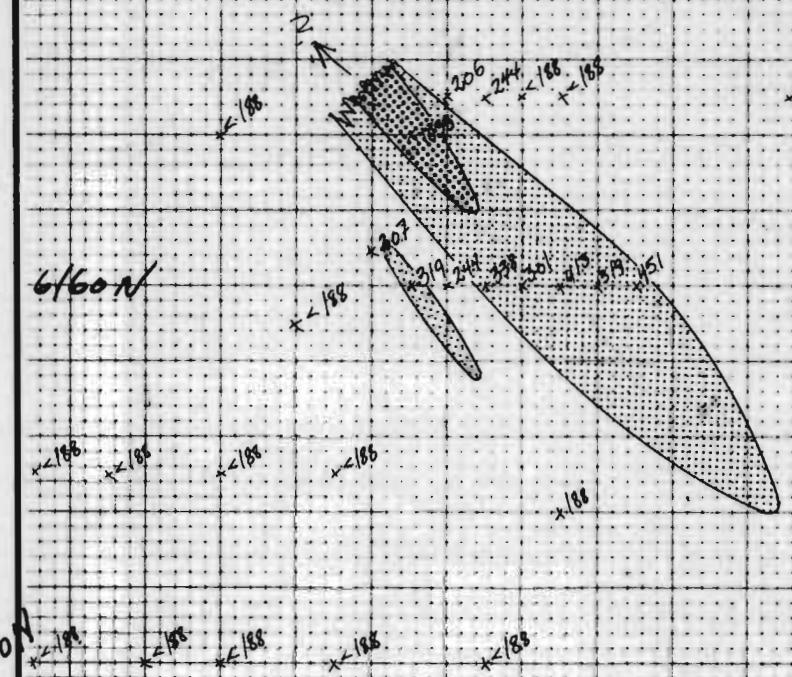
5390 Ø

5400 Ø

5410 Ø

5420 Ø

6170 N

6160 N

50 N

6140 N

6130 N

TEGNFORKLARING:

☐	<300	imp./min.
☒	300 - 1000	"
☒	>1000	"

Beryllometermålinger

OMRÅDE W

HØGTUVA

NORGES GEOLISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1: 200

MÅLT LF/TS/RW/E.K. 1988

TEGN

TRAC L.F. 1989

KFR. R.W.

TEGNING NR.
89.053-33KARTBLAD NR.
1927 I